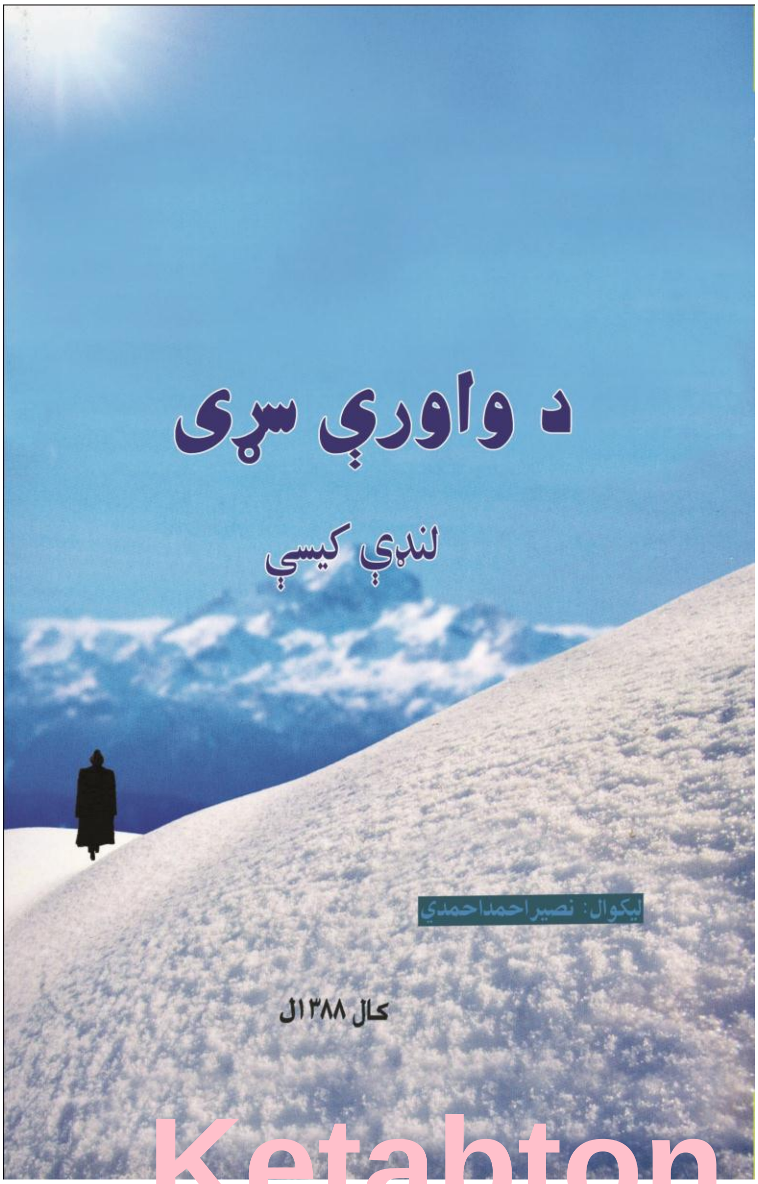

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

لنډې کيسې

ليکوال : نصيراحمد احمدي

۱۳۸۸ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	: دواوري سړی
لیکوال	: نصیراحمد احمدي
د لیکوال تلیفون شمیره	: ۰۷۰۰۲۵۶۱۹۱
د لیکوال ایمیل ادرس	: nasirahmad_ahmadi@yahoo.com
چاپ شمیر	: ۱۰۰۰ ټوکه
انلاین چاري:	سهارآنلاین ټکی نیټ www.saharonline.net
خپرندویه ټولنه	:مومند خپرندویه ټولنه
چاپ کال	: ۱۳۸۸ل
کمپوز	: په خپله لیکوال
ډیزاین	: جمال الدین جمال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

ګران کاروان صاحب ته !

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنايت

دسهار په خړه کې د پوليسو يو موټر لنډ راتاو شو، وښوېد او ودرېد. دروازې خلاصې شوې، عسکري بوټونه تر ښنګرو واورو پټ کړل، ولاړو خلکو لار ورکړه، عسکر تر يوه ځوارلس کلن هلک را تاو شول. هلک يوه پوخ ديوال ته ولي لګولې وو، سر يې کيڼ لور ته ځوړند و او پر تورو ګاړګوتي ويښتو يې نرۍ پرخه پرته وه.

يو عسکر پر ملا کړوپ شو، د هلک پر سپينه غاړه يې ګوتې کېښودې، خپلو ملګرو ته يې وکتل او دوه درې ځله يې په منفي بڼه سر وخوځاوه.

چوپه چوپتيا وه، ولاړو خلکو پنډ کوټونه اغوستي وو، ځېرې يې نيولې وې او له خولو څخه يې مړه تاوونه پورته کېدل.

يوه عسکر وپوښتل:

ـ څوک يې پېژنئ؟

د خلکو ځواب منفي و.

عسکر خپلو ملګرو ته اشاره وکړه، دوی ټوپکونه غاړو ته واچول، وچ کلک جسد يې له واورې پورته کړ او د موټر په باډۍ کې يې ترپال پرې وغوړاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپېبه وروسته موټر پاخه سړک ته وخوت، خلک هم په خپلو کارونو پسې لاړل، خو په واوره کې د یوچا د ناستې ځای ، نږدې ګڼ پلونه او د موټر لنډه راتاو شوې توره لیکه لا ښکارېدله.

❋ ❋ ❋

د پولیسو څارنوال (ب) یوه دوسیه راپورته کړه، پاڼه یې واړوله، عدلي طب د هلک مړینه طبیعي ښودلې وه، لیکلي یې وو چې د یخنۍ له لاسه مړ شوی دی، د جرم او جنایت کومه نښه یې نه ده موندلې او د خپلوانو د نه پیداکېدو په خاطر د ښار په عمومي هدیره کې خاورې پرې واړول شوې.

څارنوال ولاړ شو، دوسیه یې په الماري کې کېښوده، بیرته پرڅوکۍ کېناست، د مېز پر سر ایښې بټن یې ټینګه کړه، له زنګ سره یو وچ، کلک سړی په وره کې ودرېد، به بیړه یې وویل:

ـصاحب!

څارنوال چای وغوښت، سړی په منډه له دفتره ووت. څارنوال د مېز له سره یوه بله دوسیه راپورته کړه، څو پاڼې یې واړولې، خو ډیر ژر یې بیرته پر مېز کېښوده، یو اوږد اررمی یې ویست، خپله پکه ککرۍ یې وګروله، ریموټ ته یې لاس کړ، د تلویزیون چاینلونه یې واړول، په یوه کې کارتون و، په بل کې څو مستې نجونې نڅېدلې،

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

دربیم چاینل هم یو تود سیاسي بحث خپراوه. څارنوال بېرته دوهمه بټنه ټینګه کړه، د تلویزیون پر پرده د نجونو نڅا راغله.
دا وخت یې مبایل وشرنګېد ، څارنوال د خپلې کورتۍ جیب ته لاس کړ، مبایل یې غوږ ته ونیو ، ورو یې وویل:
ـمهرباني وکړئ، څارنوال (ب)
له مقابل لوري لړزانده غږ واورېدل شو:
ـیوه مهمه خبره درته لرم.
ـامر کوئ !
ـیوه اوونۍ مخکې سینما ته نږدې یو لیسو یو مړی وموند.
څارنوال په بیړه وویل:
ـهو ! یو هلک یخنۍ وژلی و.
په تیلفون کې ټوخی واورېدل شو ، وروسته مقابل لوري وویل:
ـپه ظاهره یخنۍ وژلی و ، خو تر شا یې یو لوی جنایت پټ دی.
څارنوال په بیړه وپوښتل:
ـتاسو څوک یاست؟ له کوم ځایه خبرې کوی؟
تلیفون قطع شو.
څارنوال ژر د مېز پر سرا بښې ګوشکۍ ورپورته کړه، یوه لنډه نومره یې ووهله، ویې ویل:
ـزما دفتر ته راشئ !

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

لنډه شېبه وروسته په دفتر کې يو په ونه لوړ سړی ولاړ و، څارنوال دوه - درې ځله د خپل مبايل سکرين ته وکتل، په کاغذ يې يوه نومره وليکله، کاغذ يې ولاړ سړي ته ونيو، ويې ويل:
ـغواړم پوه شم چې د تليفون دا نومره د چا ده، له مخابراتو پوښتنه وکړئ، ژر !
سړي کاغذ ور واخيست، په بيړه له دفتره ووت ، تر غرمې ورک و.
کله چې بېرته راغی څارنوال (ب) ډوډۍ خوړله. څارنوال سړي ته د کېناستو بلنه ورکړه، وروسته يې په ډکه خوله وويل:
ـڅه درک دې ولګاوه؟
ـهو صاحب ! تليفون له يوې پي سي او څخه شوی و، تيليفونچي ويل چې د نهو بجو په شاوخوا کې دوکان ته درې تنه ورغلي وو، لومړۍ يوه ښځه وه چې پوره لس دقيقې يې خبرې کړي، بيا يو ځوان په خارج کې له چا سره غږېدلی و او وروسته له هغه يوه بوډا ته وار ور رسېدلی و.
څارنوال له مستو ډکه کاشوغه ورپورته کړه، سړي ور وکتل، د بريتونو لاندنې تور ويښته يې په مستو سپين وو.
څارنوال وويل:
ـد بوډا په اړه يې نور څه مالومات درلود ؟
ـصاحب ! ويې ويل چې دورځې لسګونه تنه ورځي، دی د هر يوه خبره ذهن ته نه شي سپارلی، خو دومره يې په زړه و چې بوډا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

کڅوړنې سترګې درلودې، پوزه يې غټه وه او کله چې يې د تيليفون پيسې ورنه اخيستلې، نو تيليفونچي د کباب بوی احساس کړی و.
څارنوال وويل:
ـپيدا به يې کړو؟
ـصاحب! ګرانه خبره ده، دا ښار دی، دلته يې شميره خلک ژوند کوي.
څارنوال يوه شيبه غلی و، وروسته يې د مېز پر سر لوېدلې يوه يوه وريجه ور ټوله کړه، په غاب کې يې واچوله، ورو يې وويل:
ـرښتيا وايې، موندل يې ګران کار دی، بايد صبر وکم، شايد بيا تلفون وکي.
د څارنوال وړاندوينه سمه وخته، ماسپښين يې موبايل وشرنګيد، مقابل لوري وويل:
ـزما خبره مو زړه ته ولوېده؟
څارنوال وويل:
ـخو موږ ثبوت غواړو.
ـکيسه اوږده ده، په تليفون کې نه ويل کيږي.
ـنو چيرته سره وينو؟
مقابل لوری يوه شيبه غلی و، په تليفون کې يواځې د موټرو هارنونه اورېدل کيدل، وروسته يې وويل:
ـخو په يوه شرط!

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ څه؟

ـ زه غریب سړی یم، ماته به کوم جنجال نه پیدا کوې.

ـ سمه ده، ژمنه کوم.

مقابل لوري وټوخل، بیا یې وویل:

ښاروالی ته نږدې یو کوچینی پارک دی،سبا سهار نهه بجې هلته راشئ ، په دې واورو کې پارک تش وي، ما په اسانۍ موندلی شئ.

تلیفون قطع شو.

څارنوال فکر یووړ، بیا یې د اطمینان لپاره عدلي طب ته تلیفون وکړ، هغوئ خپل استول شوی رپوټ سم وګاڼه، ویې ویل چې په څېړنه کې کومه تېروتنه نه ده شوې، د هلک مرګ طبیعي دی او کوم جنایي اړخ نه لري.

* * *

څارنوال (ب) لس کمې اته بجې په پارک کې و، له خولې څخه یې سپین تاوونه پورته کېدل او لاسونه یې د اوږده تور بالاپوښ په جېبونو کې پټ کړي وو.

په کوچني پارک کې څوک نه ښکارېدل، د هسکو ونو تور، نري او اوږده سیوري پر سپینو واورو پراته ول او تر پارک له راګرځېدلو کټارو ور هاخوا پر تور سړک یو یو موټر تېرېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

پينځه دقيقې نورې هم ووتې، بيا د پارک په شمالي دروازه کې يو سړی ودرېد، دی بوډا و، له پطلون سره يې شنه لونګۍ تړلې وه او يو پنډ زوړ جمپر يې په تن و.

شېبه وروسته يې څارنوال ته لاس ورکړ، دواړه پر يوه اوږده څوکۍ کېناستل، يوه لحظه غلي ول، وروسته څارنوال وويل:

ـ چرتي دې کړم.

بوډا هغه ته وکتل، برېتو يې سپينه پرخه نيولې وه، د اوږدې پزې تيره څوکه يې سره ښکارېده.

بوډا لنډ ځواب ورکړ:

ـ بايد چرتي شې.

څارنوال مخ ورواړاوه:

ـ خبرې وکه، ما ژمنه درسره کړې، له ستونزو به لرې يې.

بوډا يو سوړ اسويلی ويست، لاندې يې پرخپل بوټ واوره تخته کړه، ورو يې وويل:

زه کسبګرسړی يم، دېرش کاله کيږي چې اشپزي کوم، ما په بېلابېلو هوټلونو کې کار کړی، لاس مې ښه دی، خو تر ټولو د کباب په پخولو کې ډېرتکړه يم، تېره مياشت مې په يوه هوټل کې کار ونيو، دا هوټل د موټرو په اډه کې دی، هلته ډېره ګڼه ګوڼه وي، ولاياتو ته بسونه ځي او ښه چلېږي. دا يو کوچنی هوټل دی، د شپې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیرولو ځای نه لري، خو مشتریان یې ډېر دي او خاوند یې په مزو کې دی.
بوډا غلی شو، یو سوړ اسویلی یې ویست، ویې ویل:
دا د اتو ورخو مخکې کیسه ده، ما کباب پخاوه، وروسته مې یوه دیارلس یا څوارلس کلن هلک ته پام شو، له نانوای نه یې ډوډۍ غوښته، خو نانوای په غوسه شو، هلک ته یې بد رد وویل او له هغه ځایه یې وشاړه. زه حیران شوم، هلک ته مې وکتل، نه یې جامې د سوالګرو وې او نه هم څیره او نور ظاهري جوړښت. ورغږ مې کړ، راغی او زما تر څنګ ودرېد. پوه شوم چې وږی دی، ما د کباب دوه سیخه ورته ونیول، ده مننه وکړه او په بیړه د کباب په خوړلو بوخت شو.
دی له رنګه ښایسته و، سپین پوست یې درلود او داسې نه ښکارېده چې تر دې مخکې دې کومه سخته پرې ورغلې وي. وروسته مې وپوښت:
ــولې سوال کوې؟
هلک راته وکتل، غټې تورې سترګې یې له اوښکو ډکې شوې، ویې ویل:
ــوږی یم، پیسې نه لرم.
ــکور دې چېرته دی؟
هلک یوه شیبه غلی و، بیا یې سر پورته کړ، شونډې یې وخوځېدې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

ـ په ایران کې.
حیران شوم:
ـ نو دلته څه کوې؟
هلک په خواشینۍ وویل:
ـ مور لس کاله مخکې ایران ته مهاجر شوو، په کور کې پنځه تنه یو، زه، پلار، مور او ز ما دوه ورېې خوېندې، پلار مې په یوه ساختماني شرکت کې کار کاوه، زه هم په یوه مغازه کې مزدور وم، خلکو ته به مې سودا ورکوله، کارتنونه به مې له یوه ځایه بل ځای ته وړل، ستړی به وم، خو بیا هم ښه و، مازدیګر به ټول سره یوځای شوو او د ورځې ستړیا به مې هېره شوه، یو سهار مغازې ته تلم، پولیسو ودرولم، د مهاجرت کارت یې رانه وغوښت، خو موږ د زرګونو نورو افغانانو غوندې غیر قانوني مهاجر وو، اسناد مو نه درلودل، هماغه و چې لومړی یې د سنګ سفید په نوم یوې بندیخانې ته ولېږلم، یوه اوونۍ مې هلته تېره کړه، بیا یې تر مرزه (سرحده) را واړولم. اوس دا دی شپږمه ورځ ده چې سرګردانه ګرځم، له کوره هم احوال نه لرم، نه پوهېږم چې څه وکړم، قاچاقبر پیسې غواړي، خو زه په ګېډه نه یم موړ، ایران ته د تګ لپاره پیسې په کار دي، ډېرې پیسې.
ما ور نه وپوښتل:
ـ ولې دلته، په افغانستان کې څوک نه لرې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

هلک وويل:

ـنه، ترونه مې پخوا لا پاکستان ته کډه شوي دي، دومره پوهيږم چې په پېښور کې اوسي، نور يې درک نه را مالوميږي.

ـنو دا شپږ ورځې دې چيرې تېرې کړې؟

ـتر پرونه يو څه پيسې راسره وې، په يوه مساپر خانه کې به مې ډوډۍ خوړه، د شپې د تيرېدو پيسې يې نه رانه غوښتې، همالته به پر تخت وېدېدم، پرون مې ټوله ورځ څه ونه خوړل، بانه مې داوه چې په نس مې درد دی، خو نن سهار د مساپرخانې خاوند راباندې پوه شو او زه يې له هغه ځايه وشړلم، ما په ژوند کې خواست نه دی کړی، خو وږی وم، ټيکه نه راتله، ځکه مې له نانوايه يوه ډوډۍ وغوښته.

بوډا د ماشومانو په شور او زوږ غلی شو، له جنوبي دروازې څخه يوه ډله ماشومان پارک ته ور ننوتل، دوی منډې وهلې، يو بل يې دواورو په غونډوسکو ويشتل، وروسته پرته له دې چې په پارک کې ماتله شي، په بيړه د پارک له شمالي دروازې څخه ووتل.

د بوډا سر وځړيد، يوه شېبه غلی و، بيا يې ورو وويل:

ـهلک يوه لحظه له ماسره ودرېد، فکر کوم چې د کباب بوی ښه پرې لګېدلی و، خو زه پردی مزدور وم، نوره لوربينه مې نه شوای ورباندې کولای، داوخت د هوټل خاوند راغږ کړ!

ـڅلور خوراکه کباب!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما نور سیخونه د انګار له پاسه کېښودل، کباب ته مې پکه وهله چې د هوټل خاوند راغی، ده د یو بل خوراک فرمایش راکړ، ویې ویل چې یو نږدې دوست یې راغلی، غوښې ته څه مصاله هم ورګډه کړه او په سیخونو کې سپین بخرکي مه پېیه ! وروسته یې هلک ته پام شو، ما ته یې په پوښتونکې نظر وکتل، ومې ویل چې مساپر دی، له ایرانه یې را اړولی، دلته څوک نه لري.

د هوټل خاوند په ځیر ورته وکتل، مخ یې را واړاوه، ویې ویل:

ـ وبال لري، ډوډۍ ورکړه، بیا به نوره مرسته هم ورسره وکم.

له دې سره بیرته هوټل ته ننوت.

د هوټل خاوند په ظاهره بد سړی نه و، په غریبانو یې پام کاوه، هر سهار به یې د سلو روپو نوټ د سوالګرو لپاره ماتاوه، هوټل ته به ډېر ګدایګر راتلل یو یې هم نا امېده نه پرېښوده، یو دوه اوغانۍ به یې ورته نیولې، دی به پر دخل ناست و او کله کله به یې له مساپرو پاتې ډوډۍ پر غریبانو ویشله.

هلک ته مې ډوډۍ ورکړه، دی تر ماسپښینه ماتل شو، ما لمونځ وکړ، په هوټل کې هیڅوک نه و، هلک پر تخت ناست و، دی چرتي ښکارېده، زه پخلنځي ته لاړم، غوړ لوښې مې پریمینځل او د ماخستن لپاره مې غوښه پر سیخونو وپېیله، کله چې بېرته ورغلم، د هوټل خاوند مې د هلک تر څنګ ولید، دوی خبرې کولې، ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

شپه وغړېدل، د هوټل خاوند ډاډ ورکړ چې دی ځینې قاچاقبران پېژني،هر څه به سم شي.

هلک په هوټل کې پاتې شو، د ماخستن له خوا خلک کم وو، ډوډۍ مو ژر ورکړه، وروسته د هوټل شاګردان هم خپلو کورونو ته لاړل او په هوټل کې درې تنه پاتې شوو، زه، د هوټل خاوند او کوچنی مساپر.

موږ تر ناوخته ویښ وو، د هوټل خاوند دورځې حساب کاوه، هلک د بخارۍ تر څنګ غلی ناست و او ما هم د سبا لپاره غوښه وروله، ښه شپه نوره هم ووته، هلک ته مې وکتل، سترګې یې له خوبه ډکې وې، ولاړ شوم، د بخارۍ تر څنګ مې ځای ورته جوړ کړ.

د هوټل خاوند هم څو ګامه لرې د تخت په بل سر کې پریووت، ما ته هم خوب راته، خپله بستره مې هوا ره کړه، د ګروپ ساکټ ته مې لاس ور وغځاوه او سترګې مې پټې کړې.

زه هم دلته مساپر یم. کورنۍ مې په کلي کې ده، یوه میاشت کېده چې کور ته نه وم تللی، په هغه شپه مې خپله کوچنی لور تر ډېره په ذهن کې وه، خو وروسته خوب وړی وم.

بوډا غلی شو.

ځارنوال په بیړه وویل:

ـ بیا؟

د بوډا شونډې و خوځېدې:

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

ـ یوه شورماشور مې سترګې رڼې کړې، د بخارۍ د سره انګار په تته رڼا کې مې هوټلي ولید چې د هلک تر څنګ ناست و، هلک سړي ته سوکان نیولي وو، سپکې سپورې یې ور ته ویلې، خو هوټلي غلی و، هیڅ یې هم نه ویل او سر یې ځړېدلی ښکارېده، وروسته هلک په بیړه ولاړ شو، بوټونه یې په پښو کړل، خو کله چې یې د دروازې دستګیر ته لاس ور وغځاوه، ور کولپ و، بیا یو کړنګ شو، لویه شیشه دړې وړې شوه، هلک په توره شپه کې د باندې لاړ او هوټل ته سړه هوا راننوته.

بوډا غلی شو.

څارنوال وویل:

ـدا یو لوی جنایت دی، دا پست هوټلي باید سزا وویني، باید.

بوډا وویل:

ـما بل څه نه شو کولای، کار مې پرېښود او قانون مې خبر کړ، نور نو تاسو ښه پوهېږئ.

څارنوال وپوښتل:

ـغواړې چې چیرته لاړ شې؟

ـ نپوهېږم، بل ځای به په کار پسې ګرځم، ما درته وویل، زه یو تکړه اشپز یم، روپۍ کمه یا ډېره، کار پیدا کولای شم.

څارنوال وویل:

ـخو که تا ته ضرورت پېښ شو بیا به دې چیرې پیدا کوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سرې

د بوډا شونډې وخوځېدې:
ـتا ژمنه کړې وه چې ماته به کوم جنجال نه پيدا کوې.
څارنوال وخندل:
ـزه په خپله خبره ولاړ يم، خو دا زما وظيفه ده، بايد د شاهد ادرس ولرم.
بوډا وويل:
ـدلته څوک نه پېژنم، خو د کلي ادرس مې درسره وليکه، قول دی، که مې کار ووند، په تيليفون کې دې خبروم.
څارنوال د سړي د کلي او د هوټل دواړه ادرسونه واخيستل.
شپېه وروسته په پارک کې هيڅوک نه و، د ونې پر يوه لوخ ښاخ يو کارغه ښکارېده او د سپينو واورو پر سر څو وچې پاڼې باد رغړولې.

* * *

ماسپښين دوه بجې وې، څارنوال پر يوه خيرنه څوکۍ ناست و، پر غوړ مېز اينښی له تورو چايو ډک ګيلاس يې ور پورته کړ، هوټلي ته يې وکتل، ده د ټايپ د يوې جړ شوې کستې راوتلې کولمې خلاصولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

وروسته یې ورمېږ کوږ کړ، د تخت پر سر ناستو دوو تنو خبرې سره کولې او دوی ته نږدې یوه ځوانکي پر تېرو سیخانو غوښه پېیله. نور هوټل تش و.

څارنوال هوټلي ته اشاره وکړه، هغه راغی او څارنوال ته مخامخ ودرېد. ورو یې وویل:

_څه شی غواړی؟

څارنوال د لا س په اشاره هوټلي وپوهاوه چې مخامخ ورته کینې.

هوټلي حیران شو.

څارنوال جیب ته لاس کړ، یو کارټ یې راویست، د هوټلي سترګو ته یې ونیو، ویې ویل:

_څارنوال (ب)

د هوټلي رنګ والووت، پر څوکۍ کېناست او څارنوال ته یې په وېره وکتل.

څارنوال ورو وویل:

_کاروبار دې څنګه دی؟

هوټلي وارخطا شو:

_صیب ! ښه دی، ګذاره کوي.

څارنوال له چایو غوړپ وکړ، شونډې یې و خوځېدې:

_یو څو پوښتنې درنه کوم.

_امر کوئ ، صیب !

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـتا څو ورځې مخکې یو میلمه درلود.
هوټلي په ماته ګوډه ژبه وویل:
ـصیب، زه، زه خو ډېر میلمانه لرم، ته، ته کوم یو یادوې؟
د ښارنوال شونډې وخوځېدې:
ـخو ته د شپې میلمه نه لرې.
د هوټلي رنګ سور شو.
دا وخت د مېز ترڅنګ دوه تنه ودرېدل، یوه یې وویل:
ـدوه چایه، څو روپۍ شوې؟
ـپنځلس اوغانۍ
هغه د مېز پر سر پیسې کېښودې او دواړه له هوټله ووتل.
ښارنوال پسې وکتل، هوټلي ته یې مخ وروااړاوه، په ملنډو یې وویل:
ـپه زړو شیشو کې دا یوه شیشه نوې ښکارې، دا دې ولې بدله کړېده؟
هوټلي پرتخت ناست ځوانکي ته وکتل، له هغه نه یې وغوښتل چې پاتې کار په اشپز خا نه کې وکړي، وروسته یې ښارنوال ته مخ ور واړاوه، شونډې یې ورپېدې او په لړزانده غږ یې وویل:
ـماته شوه.
ـڅنګه؟
هوټلي چیغه کړه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

_ له ما څه غواړې؟

ځارنوال ور مخته شو، د دواړو سترګې سره وجنګېدې، ځارنوال وويل:

_ته دې پر پست سړی يې، تا هغه هلک ته لاس ور اچولی و، د شپې يې په برستن ور ننوتی وې، ته پوهېږې! هغه مړ دی، يخني وژلی.

_دا دروغ دي.

_زه شاهد لرم، زوړ کبابي.

هوټلي په بېړه ولاړ شو، منډه يې کړه، خو ځارنوال تر لمنې ونيو، سړی پړمخې ولويد، سر يې پر يوې څوکۍ ولګيد او له تندي يې وينه روانه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

*　*　*

څارنوال (ب) په خشکه وویل:
ـ اقرار وکه، تا هغه هلک ته لاس وراچولی و.
هوټلي سرې لاړې تو کړې، څارنوال ته یې وکتل، شونډې یې وخوځېدې:
ـ نه، ما هیڅ نه دي کړي.
څارنوال تر ګرېن ونیو، ورو یې وویل:
ـ تا زه نه یم پېژندلی، ما د ډېرو مجرمینو ژبه خلاصه کړېده، ته به اقرار کوې، ضرور.
هوټلي څه ونه ویل.
څارنوال ولاړ شو، د بند په سره او نمجنه کوټه کې یې څو ګامه واخیستل، ودرېد، سړي ته یې وکتل، په کاوړ یې وویل:
ـ ته د بخښلو نه یې، تا جرم کړی، یو نه بخښونکی جرم، ته د لوند سپي غوندې د کرکې وړ یې، پوهېږې، ته به پانسي شې.
هوټلي ولړزید. سړه سا یې واخیسته، ورو یې ویل:
ـ راځه، یوه معامله سره وکړو.
څارنوال په حیرانۍ ورته وکتل.
د هوټلي شونډې وخوځېدې:
ـ زه یې پانسی، ته به کومه ګټه وکړې؟
څارنوال وویل:

www.saharonline.net　سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ د مقصد خبره کوه !
ـ ګوره، د هلک دوسیه تړل شوېده، ټول په دې قانع دي چې هغه یخنۍ وژلی، ته دوه لکه اوغانۍ واخله او ما خوشی که.
د څارنوال سترګې رډې راوختې، ټیټ شو، هوټلي یې تر ګرېن ونیو، په خشکه یې وویل:
ـ ته ماته رشوت راکوې؟
هوټلي وارخطا شو.
څارنوال یوه شېبه غلی و، بیا یې شاوخوا وکتل، د بند د کوټې ور پورې و، وروسته یې هو ټلي ته مخ ور واړاوه، دهغه غوږ ته یې خوله ورنږدې کړه، ورو یې وویل:
ـ زه دومره احمق نه یم، پوره پنځه لکه !

پای

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

د دلوې د میاشتې لومړی مازدیګر و چې اسمان سپینو وربځو ونیو، واوره پیل شوه او په لنډ وخت کې یې یوه لویشت پوټې سپین کړ. وریدا اوږده شوه. یوه ورځ، دوه ورځې، درې ورځې... تر دې دمه کلیوال ورته خوشاله وو، واوره یې کاریزونو ته سره زر ګڼله، خو وروسته د بامونو پاکولو ستړي کړل، خلق یې تنګ شو او چې په څلورمه او پنځمه ورځ یې هم لمر ونه لید، خدای (ج) ته یې د اورښت د دریدو خواستونه شروع کړل.

واوره ډېره اوریدله، ما په خپله متر ورسره ونیو، نوي سانتیوو ته رسیدله، څوک د باندې نه شو وتلی، ګشت وګام نه کېده، ان د نږدې کلیو لارې هم بندې وې، نه پوله ښکاریدله او نه هم پټی، ټوله سیمه یو لاس، تکه سپینه وه. ځکه به نو د جومات تر څنګ اوږده کوټه له کلیوالو ډکه وه او د تاوخانې په تاوده ځای به ځای نه کیده.

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

ماشومان به هم په دې خونه کې سره راټول وو، په جيبونو کې به يې له پرتو مردکيو ټکا ايسته او کله کله به يې له لويانو په پټه جفت او تاق کاوه.

په کليوالو کې يو پردی سړی هم ښکاريده، دی يو ژېړ مازديګر کلي ته راغی، شل دېرش افغانۍ يې ټولې کړې، په جومات کې يې شپه شوه او کله چې سهار وختي د باندي ووت، واوره په شدت سره اورېدله.

بوډا د ناچارۍ له مخې په جومات کې پاتې شو، کليوالو به ډوډۍ ورته راوړله، دی ډير نه غږيده، غلی سړی و، چورتونه به يې وهل، خو کله کله چې به د واورې بڅرکي غټ شول، د ده سترګې به وځلېدې، په څېره کې به يې خوشالي راټوله شوه او له خړو شونډو به يې څو ځله د (شکر) کلمه راووته. په پېل کې به د بوډا دا شکرونه په غوږونو ښه لګېدل، خو وروسته يې کليوالو ته دومره خوند نه ورکاوه او ځينو شوخو ځوانانو به لا ټوکې پسې کولې.

دوئ به په ټيټ غږ ويل " بوډا ته خدای ورکړه، په توده تاوخانه پروت دی، مفته ډوډۍ ور رسيږي، نو واورې ته به ولې نه وي خوشاله. " بل به په ملنډو ورغبرګه کړه: "څه يې کوې ! ځمکې به يې ډېرې وي ".. ماشومانو هم "د واورې سړی " نوم پرې کېښود.دوئ به بوډا ته اشاره کوله، له نوي نوم نه به يې خوند اخيست او پټ پټ به يې خندل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

په پنځم سهار واوره ودرېده، کليوال بامونو ته وروختل او د درېيم ځل لپاره يې واوره واچوله. خو کله چې ستړي ستومانه جومات ته راغلل، اوربښت بيا پېل وکړ. بوډا تاويدونکو سپينو بڅرکو ته وکتل، په خوند يې وويل:

ــ مه کوه ! مه کوه چې اووري !

دې خبرې ځينو ستړو کليوالو ته خوند ور نه کړ، يو ځوان بې حوصلې شو او په خشکه يې وويل:

ـ کاکا ! څه دې پکې ليدلي دي، کرار پروت يې، دا ځل به دې يوه بام ته ور وخېژوم، بيا به دا خبره ونه کړې.

يوه بل په ملنډو ورغبرګ کړ:

ـ څه يې کوې ، ځمکې به يې ډېرې وي، د وچکالۍ غم ورسره دی.

په دې خبره ځو ځوانانو وخندل.

بوډا يوه شېبه غلی و، مايې سترګو ته وکتل، اوښکې پکې رغړېدلې، وروسته يې يوې ترخې خندا شونډې سره وبړې کړې ، ورو يې وويل:

ـبچيانو ! زه نه ځمکه لرم، نه کور او نه هم کوم خپل پردی. اوياوو کلونو ته رسيدلی يم، ځکه نو د واورو د اچولو تمه هم مه را ته کوئ، وچکالۍ ته هم دومره زړه نه خورم،خدای مهربانه دی، له لوږې به نه مرو ،خو زه دا سپين بڅرکي د بل څه لپاره غواړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

بوډا غلی شو، کليوالو ته يې وکتل،هغوئ حيرانې سترګې ورته نيولې وې، بيرته يې سر وځړيد ، يوه سړه ساه يې وابسته، په خوابدي غږ يې وويل:

ــ تېر ژمی واوره کمه اووربېده، يوائې يوه مياشت پرته وه، خو بيا هم ښه و، د کليو لارې بندې وې، تګ راتګ نه کېده، پښه يې نيوله، د موټرو، موټرسايکلو او ټانکونو سينې يې راګرځولې، کراره کراري وه، خو کله چې واوره ولاړه او لارې تورې شوې، ګولۍ اووريدې، زما ځوان زوی يې را وويشت او وينو يې د ديوال سيوري ته پرته واوره سره کړه. د واورې اوريدو ته مه خپه کيږئ، دعا وکړئ چې ډېره ووريږي، هومره چې لارې د ډېر وخت لپاره بندې کړي، ژر ويلي نه شي او څو ورځې د وينو د توېدلو مخه ونيسي.

پای

www.saharonline.net سهار آنلاين ټکی نيټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خیر کار

د ورځپاڼې مدیر راته وویل:
ـد دفتر بودیجه کمه ده، غواړو چې څو تنه اضافه بست کړو، خو ته وروستی چانس لرې، دا یو امتحان وګڼه، که دې زموږ په خوښه مرکه راوړه، کار ته دوام ورکولای شې.
چرت مې خټه شو، فکر په مخه کړم، په ښار کې مې د مرکې لپاره وړ څوک و نه موند، خپلې کوټې ته لاړم، یوه ملګري ته مې تلیفون وکړ، ده یو داسې ځای راوښود چې شتمن خلک ډېر پکې پیداکېدل. ما هم بکس وتاړه، سهار وختې په موټر کې کېناستم او ماسپښین قضا ټاکلي ځای ته ورسېدم.
په یوه مساپرخانه کې مې کوټه ونیوله، بېرته لاندې راکوز شوم، د ولسوالۍ په بازار کې وګرځېدم، خړ دوکانونه وو او خلک کم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

ښکارېدل، څنګ ته یو لنډکروزر موټر ولاړ و، ور وګرځېدم، موټروان غټه لونګۍ تړلې وه، نېغ په نېغه مې وپوښتل:
ـ داسې څوک مې په کار دی چې د خیر یو کار یې کړی وي.
سړي په حیرانۍ راته وکتل، ورو یې وویل:
ـ سپین وږیره، مطلب دې څه دی؟
ـ مانا داچې یا یې کوم پل جوړ کړی وي، یا یې کوم مکتب یا هم کلینیک ته ځمکه ورکړې وي، یا یې د خلکو لپاره د پاکو اوبو غم خوړلی وي او یا یې کوم بل داسې کار کړی وي چې عامو خلکو ته یې ګټه رسېدلې وي.
سړی یوه شېبه فکر په مخه کړ، بیا یې د یوه کلي نوم واخیست، ویې ویل چې هلته یوې موسسې یو مکتب جوړ کړېدی.
په خبره کې ورولوېدم:
ـ موسسې پرېږده، عامو خلکو څه کړېدي؟
نېغ یې راته وکتل، تندی یې تریو شو او په خشکه یې وویل:
ـ لیونی خو به نه یې؟
خوله مې خبرو ته جوړوله چې موټر حرکت وکړ.
یوه شېبه و درېدم، بیا د خوراکي موادو د خرڅولو یوه دوکان ته ور ننوتم، دوکاندار پیسې شمېرلې، له سلام وروسته مې خپله کېسه ورته تېره کړه، برګ یې راته وکتل او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـحکومت څه بلا وهلی چې په خلکو يې جوړوې، څه بابا له کاره مې مه باسه.

نااميده مسافرخانې ته راستون شوم.

يوه شپه مې پخپله کوټه کې سر ولګاوه، د ماښام له لمانځه وروسته ډوډۍ ته ورکښته شوم، په هوټل کې ګڼه ګوڼه وه، خلک د يوه شل، دېرش متره غوړ او خيرن دسترخوان دواړو خواوو ته ناست وو، چا ډوډۍ خوړه، چا د کباب فرمايش ورکاوه او ځينو نورو قابلي پلو غوښت. يواځې ځلورو سپين ږيرو ته د ښوروا کاسې ايښې وې، دوئ خوشاله ښکارېدل، د خوراک په وخت يې خبرې سره کولې او له غږېدا څخه يې پوه شوم چې حج ته روان دي.

زه هم دوئ ته نږدې په يوه خالي ځای کې کېناستم، وريجې مې راوغوښتې، د ډوډۍ له خوړلو وروسته سپين ږيرو ته ورنږدې شوم، د طبعې خلک راته وا ېسېدل، و مې ويل:

ـزه په داسې چا پسې ګرځم چې دخير يو کار يې کړی وي.

يوه وويل:

ـڅه يې کوې؟

ـغواړم چې د اخبار لپاره مرکه ورسره وکړم، د دفتر مشر شرط راته ايښی، که مې داسې څوک وموندل خپل کار ته دوام ورکولای شم، که نه شړي مې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

د خندا غږ پورته شو ، څلورو واړو ښه شیبه و خندل، وروسته یوه له نصوارو په ډکه خوله وویل:

ـ بېکاره دې بولم.

یوه بل له خپلې خولې ساختګي غاښونه راواېستل، د څادر پیڅکه یې پرې تېره کړه، بېرته یې د وریو پر سر کېښودل، ورو یې وویل:

ـ هسې ځان مه پازابوه، که زما منې، لاړ شه او په کوم بل کار پسې وګرځه.

مخ مې ور واړاوه:

ـ خو ما اورېدلي چې په دې ځای کې ډېر آباد خلک اوسي، زیاتره یې په بهر کې دي او ښه عاید لري.

ـ ته سم وایې، زما خپله درې زامن په خارج کې دي، د الله فضل دی،کار یې جوړ دی، دوکانونه لري، خو هرڅه چې وي، پخپله یې پیداکړیدي، زحمت یې ایستلی، خلک په بلا وهې، څه یې کوې؟ هه !

زه غلی شوم، دوئ یوه شیبه د حج د ثوابونو په اړه خبرې وکړې، وروسته لمانځه ته روا ن شول.

خواشینی وم، تمه مې ختلې وه، خپل کار مې له لاسه وتلی راته ښکارېده، خو وروسته مې یو سړی تر څنګ کېناست، له رنګه تور و، په غاښونو کې یې خلی واهه، ورو یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

ـما ستاسو خبرې واورېدې، زه خپله ددې ځای يم، خو د سورليو موټر لرم، ډېر وطنونه مې ليدلې دي، داسې سړی دلته نه شې موندلی.
په حيرانۍ مې وپوښتل:
ـولې ! په ټوله سيمه کې داسې څوک نشته چې نورو ته يې خير ور رسيدلی وي؟ دلته خو پيسه داره خلک ډېر دي.
سړي هوټلي ته ورغږ کړل ! ما ته يې وکتل، ورو يې وويل:
ـچای درته راوغواړم؟
ـهو
ـشين که تور؟
ـفرق يې نشته
هوټلي ته يې مخ ورواړاوه، چيغه يې کړه !
ـدوې شنې
وروسته يې راته وکتل، ورو يې وويل:
ـپه دې خبرو پسې مه ګرځه، ما درته وويل، که په ټول ولايت کې وګرځې داسې څوک به ونه مومې.
سړی غلی شو، د سدرۍ (واسکټ) جېب ته يې لاس کړ، سګرټ يې راوايستل، قوطی يې راته ونيو او ويې ويل:
ـسګرټ؟
د سر په اشاره مې پوه کړ چې نه يې څکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

ده يوه سګريټ ته د اورلګيت دانه ونيوله، له خولې يې سپين لوګی ووت او ويې ويل:

ــ پښتانه چې شتمن شي دوه کاره کوي، دوهم واده او بدي، يوه بله به درته وکم، هر يو يې دوه درې موټره لري، نور خير يې ونه رسيد، خو کليو ته غزيدلې ټول سړکونه يې خراب کړل.

خواشيني مې نوره هم ډيره شوه، فکر په مخه کړم، د سړي په غږ مې جټکه وخوړه، ويې ويل:

ــ په ياد مې شو، تېر منی مې يوه ځای ته مسافر يوړل، په يوه کور کې مې شپه شوه، د کور خاوند د خپل يوه کليوال صفت راته کاوه، ويل يې چې د خير سړی دی، د ثواب لپاره يې يوه ژوره ځاه کيندلې، ټول کليوال او به ورنه وړي.

په زړه کې مې خوشالي راټوله شوه.

موټروان وويل:

ــ خو ځای يې ليرې دی، بل ولايت ته به پسې ځې، شپږ ساعته مزل غواړي.

په بيړه مې وويل:

ــ پروا نه کوي، ته يې ادرس راکه.

ادرس مې وليکه، له سړي مې مننه وکړه او خپلې کوټې ته لاړم.

د شپې تر ناوخته ويښ وم، د خوشالۍ له لاسه خوب نه راته او ځان مې ببرته په دفتر کې ليد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

سهار وختي د موټرو اډې ته لاړم، ټوله ورځ مو په سترو لارو مزل وکړ او غرمه د و لایت په مرکز کې له موټره کښته شوم. تر کلي مې دربست موټر ونیو ، کله چې ټاکلي ځای ته ورسیدم ، د کلي نیمايي اوسیدونکو د څښاک د اوبو د نه درلودلو له امله کډه کړې وه. حیران شوم، په پوښتنه مې ژوره څاه وموندله،خو د واټرپمپ کوټې ته غټ کولپ ور لویدلی و. چا راته وویل چې په دې کلي کې ټول خپل سره پراته دي، درې میاشتې مخکې د څاه خاوند له خپلو تربرونو سره په یوه کوچینۍ خبره وخوړل، له هماغه راهیسې یې ماشین ته کلپ وراچولی او هیچاته اوبه نه ورکوي.

حیران وم چې څه وکړم، خواشینی وم، سترګې مې ډکې ډکې کیدې، خو نه پوهیدم چې دا خپګان مې د خپلو خلکو او وطن د بدبختۍ له لاسه و ، که مې خپل کار په خطر کې لید.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېله

اووه کلنې نجلۍ کېلو ته وکتل، له خونده ډکې ورته ښکاره شوې، خپل نیکه ته یې سترګې وروا ړولې، هغه د کراچۍ (ریړۍ) پر یوه څنډه ناست و، پښې یې ځړیدلې وې او خپلو پلاستیکي شکېدلو چوټو (څپلیو) ته یې کتل. نجلۍ ورو یوې کېلې ته لاس ور وغځاوه، خو په خیرنو ګوتو یې یوه نرۍ لښته ولګېده او په بیړه یې لاس ور ټول کړ.

بوډا چیغه کړه !

_مه ! ! !

نجلۍ مخ واړاوه، ګنې ګونې ته یې وکتل، خلک یوې او بلې خوا ته روان وو، یوه ماشوم آیسکریم ته ژبه را ایستلې وه او په خوند یې څاټه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

بیا یې ترڅنګ یوې بلې کراچۍ ته وکتل، له کېلو ډکه وه او د یوې غټې کېلې پر یوه تور ځای یوه بمبره (غومبسه) ښکارېدله. نجلۍ له ځان سره وویل:

ـ کاشکې چې بمبره وای !

دا وخت یې د خپل نیکه غږ واورید:

ـ ګوره بچو ! دا کېلې د خرڅلاو لپاره دي، که یې په خپله وخورو، په تاوان کې به روان یو.

نجلۍ بوډا ته وکتل، مخ یې له ننوتو ګونځو ډک و، سترګو یې چخړي را ایستلې وې او په زنه پوري یې څو تاره سپین وېښته ځړېدل.

نجلۍ په خوابدي غږ وویل:

ـ وږې یم !

بوډا یو سوړ اسویلی ویست، خوله یې خبرو ته جوړوله چې ترڅنګ یې یو کړنګ شو. د تلې (ترازو) یوه پله لنډه را تاوه شوه، څو ځله په خپل ځان راوګرخیده او د سړک څنډې ته په یوه خوسا ډنډ کې رنګه شوه. بوډا په بیړه خپلې پښې پر ځمکه ولګولې، په ټول قوت یې کراچۍ ټېله کړه، څنګ ته شو او پیاده رو ته نږدې یې کراچۍ ودروله. نجلۍ هم په لاس کې نبولې څپلۍ ببرته په پښو کړې، یوه ترافیک ته یې اشاره وکړه، نیکه ته یې وکتل او په سترې غږ یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

ـ ده ولې په خلکو پسې لښته را اخیستې ده؟
د بوډا خړې شونډې وخوځیدې:
ـ ځکه چې کراچیو د موټرو لاره بنده کړېده.
ـ نو خلک ولې وهي، هاغه هلک وینې ! ژاړي، تله یې په اوبو کې پرته ده.
بوډا غلی و.
نجلۍ کېلو ته وکتل، په کوچنیو او مړاوو کېلو کې یې تر ټولو غټه کېله په نښه کړه، نیکه ته یې وکتل او په خواره خوله یې وویل:
ـ یوه کېله را واخلم !
بوډا غلی و.
نجلۍ څه ونه ویل، خو شېبه وروسته یې د نیکه پوست غږ واورید:
ـ قول ده، که مې دوه درجنه خرڅې کړې، یوه یې ستا.
نجلۍ کیڼ لور ته وکتل، نورو میوو پلورونکو چیغې وهلې او په لوړ غږ یې روان خلک د میوو اخیستلو ته وربلل.
نجلۍ خپل نیکه ته وکتل او ورو یې وویل:
ـ ته ولې چیغې نه وهې !
بوډا چیغه کړه !
ـ کېلې واخلئ، کېلې ! ارزانه شوې، درجن په څلو ښنت اوغانۍ !
دا وخت ټوخي واخیست او غلی شو.
نجلۍ وپوښتل:

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـڅلوېښت اوغانۍ د برې روپۍ دې؟

بوډا هغې ته وکتل:

ـهو ، بچو ! د پنځو ډوډيو بيه ده.

ـنو دا کېلې به په دومرو ډېرو روپو خرڅې شي؟

بوډا يوه فاتحانه موسکا وکړه، يوې او بلې خوا ته يې وکتل، په ټيټ غږ يې وويل:

ـاصلې بيه يې ديرش اوغانۍ ده، که درجن پنځه ويشت راته جوړې کړي، بيا هم په ګټه کې يو ، خو ګوره بچو ! دا تجارت دی، بيه به ورو ورو را ټيټوو.

داوخت يو تنکی ځوان د کراچۍ ترڅنګ ودرېد. د نجلۍ سترګې وځلېدې، ځوان د کېلو بيه وپوښتله، بوډا په بيړه وويل:

ـڅلوېښت اوغانۍ.

ځوان روان شو.

بوډا پسې ناره کړه !

ـپنځه ديرش ! راشه ! ديرش. خو ځوان يوې بلې کراچۍ ته ودريد او شېبه وروسته يې پلاستيکي کڅوړه له کېلو ډکه کړه.

د نجلۍ په تندي کې يوه نرۍ ګونځه پيدا شوه. د کېلو پلورونکي ته يې په کرکه وکتل. هغه پيسې شميرلې او تندی يې ورين ښکارېده.

نجلۍ يو غږ واوريد:

ـدرجن په څو دی؟

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

مخکې تر دې چې بوډا خوله خبرو ته جوړه کړي، نجلۍ په بیړه وویل:
ـ پنځه ویشت.
بوډا هغې ته وکتل، په سترګو کې یې غوسه ښکارېدله، خو په خوله یې څه را نه وړل.
سړي د یوې پلاستیکې کڅوړې غوښتنه وکړه.
بوډا د خواست په ژبه وویل:
ـ لویه که وړه؟
ـ چې دوه درجنه پکې ځای شي.
د نجلۍ سترګې وځلیدې، په بیړه یې کېلو ته وکتل، مخکې په ننبه کړې کېله یې ور واخیسته، بوډا څه و نه ویل، سړی د کېلو په شمیرلو بوخت و چې یوه په عمر پخه ښځه یې تر څنګ ودرېده.
هغې په غوسه وویل:
ـ څه کوې ! دا هم کیلې دي ! میلمنو ته مې شرموې که څه !
سړي کیلې په خپل ځای کېښودې او له ښځې سره یو ځای روان شو.
بوډا نجلۍ ته وکتل، د هغې خوله ډکه وه، سترګې یې نه رپیدې او په وېره یې خپل نیکه ته کتل.
بوډا یوه شېبه غلی و، بیا یې شونډې یوې خوږې موسکا سره وېرې کړې او په مینه یې د نجلۍ پر خړو او خیرنو ویښتو لاس تېر کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای

اوسپنه

موټر ودرېد ، مساپر کښته شول، تر بس را تاو شوم، موټروان پنچر ټایر ته کتل.
شاوخوا مې سترګې وغړولې، سپېره دښته وه، شمال لور ته خړ غرونه پراته وو، په لمنو کې يې خام کورونه خوځېدل، حرکت يې درلود او داسې ښکارېدل لکه په هوا کې چې ولاړ وي.
ګرمي ډېره وه، له ځمکې تاو پورته کېده او سړک ته نږدې سپاندې په دوړو سپېرې وې.
شل- يو نيم شل ګامه ليرې، د سړک د تورې ليکې پر غاړه درې خړې کوټې ولاړې وې، څو مساپر هغې خواته روان وو، زه هم ورسره ملګرى شوم، په دې خړو کوټو کې خوراکي مواد خرڅېدل، يوه دوکان ته ور ننوتم، يو بوتل اوبه مې واخيستې، هوا دپه وه، بېرته

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سرې

د باندې ووتم، د ماشومانو خنداوې مې واورېدې، تر دوکان راتاو شوم، دوه واړه ماشومان د دېوال سیوري ته ناست ول، دوئ هندوانه خوړه او تر ځنګ یې په ډېران کې یوې تورې خرې خوله وهله..ماشومانو ته مې وکتل، یو هلک و او بله هم نجلۍ، دواړه خیرن وو، څپولي ویښته یې درلودل او په سپېرو څېرو کې یې تر خولو را تاو شوې لنډې لیکې ښکارېدلې.
دواړو په خپلو تېرو نوکانو هندوانه جلا کوله، کله چې به یې لاسونه خولو ته کړل، له خیرنو ګوتو به یې سرې اوبه وڅڅیدې.
وروسته یې په هندوانه جنګ شو، هلک د نجلۍ څنګو ته لاس ور واچاوه، هغې چیغه کړه، پر ځمکه یې ګوتې وتپولې، یوه وړه تیږه په ګوتو ورغله، هلک د هغې څڼې پرېښودې، سر یې ټیټ کړ او تیږه زما پر ورانه ولګېده.
دواړه غلي شول.
ومې ویل:
ـ ولې جنګ کوئ؟
سرونه یې وځړېدل، یوه شېبه غلي ول، وروسته بېرته د هندوانې په خوړلو بوخت شول.
خرې ته مې وکتل، له ځولې تېرې او سپنې راوتلې وې.
د هلک له کاوره ډک غږ مې واورېد !
ـ سوکه سوکه یې خوره !

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

سترګې مې ورو ارولې، نجلۍ ته يې برګ برګ کتل. ..له هلک نه مې وپوښتل:

ـدا دې څه ده؟

پرته له دې چې راته وګوري، شونډې يې وخوځېدې:

ـخور

ـنو بيا يې ولې وهې؟

کوم ځواب مې وانهورېد.

و مې ويل:

ـچېرته اوسی؟

نجلۍ د غره لمنو ته اشاره وکړه.

ومې پوښتل:

ـنو دلته څه کوئ؟

نجلۍ خرې ته وکتل، په وره ژبه يې وويل:

ـاوسپنې مو راوړي، خرڅوو يې.

خرې ته ورنږدې شوم، ځولۍ د مرميو له پوچکو، تېرو چرو او د چاودلو راکټونو له کږو وږو اوسپنو ډکه وه.

ومې ويل:

ـدا مو له کومه کړې؟

دوارو يوبل ته وکتل، هلک وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سرې

ـ ځو ورځې مخکې د حسن خېلو په کلي کې جنګ و، دا مو له هغه ځایه راټولې کړې.

نجلۍ په خبره کې ورولویده:

ـ دروا غ مه وایه! دا خو مو د ابو له کلا راوړې.

ومې ویل:

ـ له هرځایه چې وي، خو د دارنګه اوسپنو ټولول خطرناکه دي، کیدای شي کوم ماین یا روغه مرمۍ پکې وي.

دواړه یوبل ته موسک شول، د هلک شونډې وخوځیدې:

ـ موږ یې پېژنو، دا ډېر وخت کیږي چې دا کار کوو.

په حیرانۍ مې وپوښتل:

ـ ډېر وخت!

هلک د غره په لمنو کې پرتو کلیو ته اشاره وکړه، په خوند یې وویل:

ـ هلته هر وخت جنګونه وي، طیارې راځي، بمبار کوي، ټول کلي له اوسپنو ډک دي، که سل خرې ورنه بار کړې ام نه خلاصیږي.

یو ځل مې بیا اوسپنو ته وکتل، یوه تېره چره په وچو وینو سره وه، په حیرانۍ مې وویل:

ـ دا مو له کومه کړه؟

د هلک غږ مې واورېد:

ـ د یوه پسه په ورانه کې بنده وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سرې

نجلۍ په خشکه وویل:

ـ درواغ وايي ! د يوې ښځې له نسه يې راوايسته، هغه مړه وه.

بدن مې زيږ شو ، يو دروند غږ مې واورېد ، دوه ټيټې هليکوپترې مو پر سر تېرې شوې، ماشومانو په ځير ځير پسې کتل، هليکوپترې د غره خواته ګرندۍ روانې وې، موټروان هارنونه وهل.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوږد فکر

حیران شوم. زما ملګري دوهمه کوژده کړې وه. کله چې مې له دوو کلونو وروسته دهغه دکور د دروازې ځنځیر وشرنګاوه، ده کلکه غېږ راکړه. بیا یې لاس نیولی کور ته بوتلم. پر یوه پلاستیکي فرش تېر شوم. پر زړه توشکه کېناستم او ملګری مې له کوټې ووت. خو شېبه وروسته څلور ماشومان له څو مچانو سره یوځای کوټې ته راننوتل. دوئ په ونه کې دومره توپیر نه سره درلود. له رنګه هم سره ورته وو. تول خوار، ډنګر او خیرن ښکارېدل. دیوه پزه بهېدلې وه. دوهم پرتوګ نه و اغوستی. د دریم غاړه او غوږونه له سرو دانو ډک وو او دڅلورم په غاړه هم څو پېیلي ژېړ پیاز را ځړېدل.
دوئ تول زما تر څنګ کېناستل. لومړی یو څه ارامه وو، خو وروسته یې خوځیدا ډېره شوه. بیا پر ما راتول شول. یوه مې لاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکس ته لاس ور وغځاوه. بل مې د کورتۍ په جېب را اخته شو او نورو دوو هم هڅه کوله چې ګړۍ رانه خلاصه کړي.
ما خپل جېبونه سره راټول کړل. ځو ځله مې کوچني کوچني لاسونه پورې وهل او بیا مې تندي ورته تریو کړ، خو ددوئ تمه نه رانه خته.
زړه مې په تنګ و ، بیا مې خپل جېبونه ولټول. ځو د نخود دانې مې وموندلې. کله چې مې له جېب نه لاس را ویست، لاس ته مې په هوا کې لاسونه را ولوېدل.
چاره نه وه. نخود مې په غولي تیت کړل، دوئ هم په بیړه حمله پرې وکړه. یو په ځو دانو ورپرېوت. بل تر خیرنو ځنو ونیو. او دوو نورو هم په بیړه بیړه لیرې لویدلې دانې خپلو خولو ته اچولې.
په کوټه کې یو شور و. چا ژړل.. چا د بل پر مخ نوکراغې لګولې او بل هم هڅه کوله چې ډېرې دانې تر خپل ټټر لاندې کړي.
دې ننداره ډېر وخت دوام ونه کړ. کله چې زما ملګری په وره کې ښکاره شو ، دهغه یوې چیغې ماشومان غلي کړل:
ــ ووځئ د سوډر زامنو !
ماشومانو منډه کړه او له کوټې ووتل. ملګري مې زما ترمخ یوه توره چاېجوشه کېښوده. د پیالو د ډکولو پر مهال یې په خندا وویل:
ــ باد له ډېره وخته !
ما وخندل:

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـڅنګه يې کيې؟ ښارې ژوند دی. مصروفيتونه ډېر دي. اوس مې هم ترور ناروغه ده. باد له دوو کلونو دهغې د پوښتنې لپاره کلي ته راغلم.
په خبره کې راولوېد:
ـاو فکر دې وکړ چې راځه، له زاړه ياره دې هم يو احوال واخله.
ومې خندل:
ـهمدا سې ده.
يوه شېبه غلی وم، خو بيا مې په خندا وويل:
ـوه هلکه! دوهم واده ته دې څنګه زړه ښه کړ؟
ده يو سوړ اسويلی ويست:
ـڅه يې کيې، مجبوري ده، که نه اوس مې هم ځمکه ورته وپلورله.
حيران شوم:
ـڅه مجبوري؟
په خواشينۍ يې وويل:
ـکډه مې ناروغه ده، نور ماشومان نه شي راوړلی.
خوله مې وازه پاتې شوه:
ـڅه کيې ظالمه! په پنځو کلونو کې خدای څلور ماشومان درکړل. نور څه غواړې؟!
ده وخندل. ژېړ غاښونه يې ښکاره شول او خړې شونډې يې وخوځيدې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـزوروره ! خدای دې د سړو کمی نه راولي.

ومې ويل:

ـولې؟ همدا ځلور زامن دې بس نه دي؟ دوئ سم وروزه، مکتب ورباندې ووايه او د کار خلک ورنه جوړ که.

خندا يې زور ونيو:

ـته هم اجبې خبرې کوې. په تربرونو کې له سړو پرته ژوند نه شي کيدای. ځلور تنه به نو څه وکړي؟

حيرانتيا مې لاپسې ډېره شوه. ده له چايو يو غوړپ وکړ او زياته يې کړه:

ـډېر جنجالونه مې تر مخ پراته دي.

په حيرانتيا مې وپوښتل:

ـڅه جنجالونه؟ اوس خو دادی ارام ژوند لرې او بيا د جنجالونو يې له ډېر اولاد سره څه؟ ډېر ماشومان خو لا ډېر جنجالونه لري.

داځل يې په زوره وخندل. په اوږه يې لاس راکېښود او هماغسې يې په خندا کې وويل:

ـای ساده ګله ! دعا کوه چې خدای نور زامن راکړي، ډېرې دعوې مې مخې ته پرتې دي.

يوه شيبه غلی شو. پټکی يې له سره ليرې کړ. په خپلو تورو ځنو کې يې ګوتې تېرې کړې او په جدي لهجه يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـکه خدای کول، لومړی به د حاجي بازو ملا ورماتوم. دی په خپلو چخړنو زامنو ډېر غره دی. بیا به دکلي میراو دکاریزه په اوبو کې منډم، ډېره ژبه وهي. وروسته به له ملک سره حساب کتاب کوم، ځمکه یې مفته رانه واخیسته او بیا به ټول کلي ته وایم چې اوس مو نو لاس خلاص او توره مو تېره.

ملګري مې له وروستۍ خبرې سره په ملا یو دروند سوک راکړ او په خندا یې وویل:

ـتل اوږد فکر وهه ! چې سړي مې ډیر وي، بیا به کوم د نر زوی زما مخې ته ودریږي؟ هه ! !

پای

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتل

((يو قاتل په اعدام محکوم شو !))
دا عنوان د ورځپاڼې په لومړی مخ کې ليکلی و.
نوره ليکنه مې ولوسته:
((تېره مياشت يوه بېسواده کليوال د ښار مشهور ډاکټر ...پر سګرټ دانی ووېشت، ډاکټر پر سر ولګېد ، ځای پر ځای يې ساه ورکړه، قاتل له مقاومته پرته پوليسو ونيو ، پرون يوې محکمې د پانسي حکم ورته واوراوه.))
ورځپاڼه مې پر مېز کېښوده، له ځان سره مې وويل:
ـآفرين ! دې ته وايي عدالت، دا وحشي بايد خپله سزا ووينې !
نور مې سر پسې ونه ګرځاوه، وږی وم، کانتين ته لاړم، ديوه برګر فرمايش مې ورکړ، تيارېدا يې دوه ـ درې دقيقې وخت غوښت، ماتله شوم، ملګری مې مخامخ پر څوکۍ راته کېناست، چپس يې راوغوښتل، ورځپاڼه يې پر ميز وغوړوله، ماته يې وکتل، ورو يې وويل:
دا خبر دې لوستی دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

سترګې مې وروا ړوولې، ګوته یې پر هماغه عنوان ایښې
وه:

((یو قاتل په اعدام محکوم شو !))

ورو مې وویل:

_هو !عدالت باید همداسې وي !!

دی یوه شېبه غلی و، وروسته یې شونډې وخوځېدې:

ورور یې راغلی و، ویل یې چې وکالت یې په غاړه واخلم!

دوی دبلې محکمې غوښتنه کړې!

یوه هلک د اخبار په کاغذ کې تاو شوی برګر راته ونیو.

خوند یې بد نه و، خو ترشي یې ډېره پکې اچولې وه.

په ډکه خوله مې وویل:

_نوڅه ته ګورې؟

ملګري مې اوږې پورته واچولې، شونډې یې وخوځېدې:

_نه شم کولای!

ومې خندل:

_غوړه ګوله نه ده، که څنګه؟

ویې ویل:

_نه! ښې پیسې راکوي، خو وخت نه لرم، درې دوسیې راته

پرتې دي!

داوخت یې ناره کړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـچپس نه شول، د غوايي غوښه شوه !
د هلک غږ مې واورېد:
ـدا دی له کړايي مې راويستل !
ملګري مې سر وخوځاوه، ماته يې وکتل، ورو يې وويل:
ـپه دې ورځو کې کومه دوسيه پرمخ وړې؟
ځواب مې ورکړ:
ـهيڅ ! بېکاره يم !
ويې ويل:
ـنو څه ته ګورې ! دا دوسيه ته واخله !
د هغه وړانديز مې خوښ شو، دقاتل دوروړد مبايل شمېره مې ورنه واخيسته، برګر مې وخوړ او په بيړه پورته دفتر ته وختم.

*   *   *

په يوه اوږد او تنګ دهلېز کې په يوه عسکر پسې روان وم، دواړو خواوو ته نمجن سميټي ديوالونه وو، سوړ بوی ترې لټېده...عسکر ښي لورته وګرځېد، په هغه پسې مې ګړندي ګامونه واخيستل... زينې ښکته شوې وې، لاندې څوړ شوم، تپه تياره وه، د عسکري بوټونو په ټکا پسې تلم، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوې درنې دروازې د خلاصېدو غږ پورته شو، عسکر وويل:

ـدې خوا ته!

ور مخته شوم، يوه شيبه ودرېدم، سترګې مې له تيارې سره اشنا شوې، يوه وړه کوټه وه، کوچنۍ دريڅه يې درلوده، په دريڅه کې پنډ سيخونه ولاړ ول.

عسکر وويل:

ـيو پاو وخت لرې!

له کوټې ووت، دروازه پورې شوه.

کونج ته مې وکتل، يو ه سړي تر ځان پټو تاو کړی و، غولي ته يې وچې سترګې نيولې وې...

مخامخ ورته کېناستم، ورو مې وويل:

ـزه وکيل يم، ما ستا له ورور سره خبرې وکړې، هغه غواړي چې ستا پر دوسيه له سره غور وشي.

ماتله شوم، خوسړي کوم غبرګون ونه ښود، هماغسې ځړېدلی سر ناست و.

ورو مې وو يل:

ـګوره! موږ دومره وخت نه لرو! زه ستا وکيل يم، په محکمه کې بايد له تا څخه دفاع وکړم، کېدای شي چې سزا

www.saharonline.net سهار آنلاين ټکی نيټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې راکښته شي، خو اول باید په خبره پوه شم، کیسه څه وه؟تا ولې ډاکټر وواژه؟

نېغ یې راته وکتل..پوخ ځوان و، سترګې یې پړسېدلې ښکارېدلې، ګڼه توره ږیره یې درلوده، لونګۍ یې تړلې وه.

ورو یې وویل:

_څه ګټه به وکي؟ما...

په خبره کې ورولوېدم:

_دا قانون دی، ته د دوهمې او درېمې محکمې غوښتنه کولای شې، زه به هڅه وکړم چې د اعدام سزا دې په قید واوړي، پنځلس کاله، شل کاله، فرق نه کوي، ژوندی خو به یې !

ویې خندل، خو خندا یې ډېره ترخه وه.

حوصله مې سرته راغله، په کاوړ مې وویل:

_تا ولې د ښار مشهور ډاکتر وواژه؟

خندا یې زور ونیو، ښه شېبه یې وخندل، ما په حیرانۍ ورته کتل، سړی د اعصابو له خوا سم نه شو راته ښکاره، خو وروسته یو دم غلی شو، ورو یې وویل:

_هغه قاتل و !

په حیرانۍ مې ورته وکتل، و مې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ته څه وايې؟! هغه د ښار مشهور ډاکټر و، ښه نوم يې درلود، په عزت ياد يده!

يوه شېبه يې راته وکتل، وروسته يې يودم وخندل، په ملنډو يې وويل:

ـ ځه وکيل صيب! ځه! زما غم مه کوه! نه مې يې په کار!

دې سپکاوي خوند رانه کړ، په غوسه مې وويل:

ـ زه له ډېرو مجرمينو سره غږېدلی يم، خو ته په ټولوکې ناپوه يې، په خپل خير نه پوهېږې!

له دې سره ولاړ شوم، خو سړي د پطلانه تر پايڅې ونيولم، ورو يې وويل:

ـ کېنه! دومره تيزي مه کوه!

کېناستم.

سړی يوه شېبه غلی و، وروسته يې وويل:

ـ زه دهقان سړی يم، په چا مې کار نه درلود، يوه ګوله وچه، لنده رارسيده، قناعت مې کاوه، له خپل ژونده راضي وم.
دوه مياشتې مخکې مې د ژنې زوی په ګېډه درد شو، اول يې درد کم و، دومره سر مو پسې ونه ګرځاوه، خو وروسته يې له درده ټوپکې شروع کړې، مور يې باديان ورته وټکول، توده خښته يې پر نامه ورکېښوده، د کلي له ملا يې تاويز ورته راوړ، خو ګټه يې ونه کړه، هلک لټ په لټه

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښت، ټوله شپه ترې راګرځېدو، مور یې ژړل، تر سهاره ویښ وو.

په سپېده چاود کې مو ګاونډیان خبر کړل، له بل کلي یې موټر راووست، هلک مو د ولسوالۍ بازار ته ورساوه، هلته یواځې یو ډاکتر و، د غاښونو ډاکتر، ویل یې چې د اپنډیسي علایم لري، باید ژر تر ژره ښار ته ورسول شي.

له هماغه موټر سره مې خبره خلاصه کړه، پاخه سړک ته وختو، پوره یو ساعت مو مزل وکړ، لمر نوی راختلی و چې ښار ته راورسیدو، یه یوه درملتون کې مو د یوه تکړه ډاکټر پوښتنه وکړه، ادرس یې راکړ، هلک مو ډاکټر ته راورساوه.

سړی غلی شو، ما ورته وکتل، د دریځې په تته سپینه رڼا کې یې سترګې له اوښکو ډکې وې... وروسته یې پزه پورته کش کړه، ورو یې وویل:

هلک مو په یوه اوږده څوکۍ څملاوه، ډاکتر یې سرته ودرېد، د هلک ګېډه یې څو ځله کېکاږله...وروسته یې د هغه له مټه وینه واخیسته، پر کوچني کاغذ یې څه ولیکل، را یاده یې کړه چې وینه د معاینې له پاره لابراتوار ته یوسم !

هلته یې پوره پنځلس سوه اوغانۍ رانه یووړې، ببرته پورته وختم، ډاکتر نور ناروغان کتل، پاو وروسته نوبت

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسید، کاغذ مې ورکړ، سر یې وخوځاوه، ورو یې وویل:
_هلک اپنډکس دی. باید ژر تر ژره عملیات شي.
بیا یې یو کاغذ راته ونیو، اوږد لیست و، ویې ویل چې دا سامان د عملیات له پاره دی، لاندې دوا خانې ته ورشه!
په دواخانه کې یې یوه غټه پلاستیکي کڅوړه له ستنو، پختې، پلسترونواو... راته ډکه کړه، پاتې پیسې مې ورکړې، کله چې پورته وختم، ډاکتر بل کاغذ راته ونیو، کاغذ ته مې وکتل، په یوه ځای کې له دولسو سره درې ټکي لیکلي وو، نور پرې پوه نه شوم.
ډاکتر وویل:
_ ته باید د عملیات له پاره دولس زره اوغانۍ تحویل کړې!
خوله مې وازه پاتې شوه، په بېړه مې خپل جېبونه ولټول، یو نیم سل اوغانۍ راسره پاتې وې.
په منډه د هلیز ته ووتم، هلک لټ په لټه اوښت، مور یې ژړل...
له مور سره راغلو دوو کلیوالو ته مې د پیسو وویل، دواړو جېبونو ته لاس کړ، یواځې دوه نیم زره اوغانۍ برابرې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېرته ډاکتر ته ورغلم، ده یو ناروغ کوت...په خواره خوله مې وویل:
_ډاکتر صیب! له مور سره یو اځې دوه نیم زره اوغانۍ دي.
برګ یې راته وکتل
د خواست په ژبه مې وویل:
_خیر دی، ته عملیات شروع کړه! زه به له کلي پیسې راوړم.
پرته له دې چې راته وګوي، ورو یې وویل:
_کاکا جانه! دا شخصي کلینیک دی!
غوني مې زیږه شول، ډاکتر مې تر خرېلې زنې ونیو، هغه شاته شو، په خشکه یې وویل:
_ته ولې نه پوهیږې، دا شخصي روغتون دی، دلته هر څه په پیسو دي.
له دې سره یې ګړۍ ته وکتل، شونډې یې وخوځېدې:
_وخت نه لرم، که پیسې برابرولی شې، نو هلک به عملیات کړم، که نه بل ځای مې وعده ده، باید د یوه ناروغ لیدو ته ورشم!
د هلک چیغه مې واورېده...کېناستم، پښو ته ور ولوېدم، خو هغه یو ګام شاته شو، لاړ، خپله سپینه چپنه یې

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویسته، بکس ته یې لاس کړ، تر مخ یې ودرېدم، په خواره خوله مې وویل:
ـ د خدای له پاره ! درې، ځلور ساعته وروسته دې پیسې وغواړه، خو...
په خبره کې راولوېد:
ـ ته ولې نه پوهېږې ! وخت مه ضایع کوه ! لاړ شه او هلک یوه دولتي روغتون ته وسوه !
داوخت یو تیلیفون ورته راغی، له سلام وروسته یې یودم وخندل، په خبرو خبرو د ورسۍ خواته روان شو.
په بیړه دهلیز ته ووتم، هلک ارام پروت و، سترګې یې سپینې راختلې وې، لنډه لنډه ساه یې وهله...
د ګاونډیانو په مرسته مو تر پښواو لاسو ونیو، پر زینو مو کښته کړ، هلک مو د موټر په شاتني سیټ کې پرېیست، په بیړه دواخانې ته ورغلم، د یوه نږدې دولتي روغتون ادرس یې راته ولیکه، د باندې را ووتم، تر موټر ګڼ کسان راتاو ول، ورغلم، مېرمن مې پر پاخه سړک پرته وه، له خولې یې سپین ځګونه توېدل، موټر ته مې وکتل، یوه ګاونډي زما د زوی ژامه ورتړله...پر سترګو مې تیاره راغله، ساه مې بنده بنده کېده، سر مې دروند و، منډه مې کړه، پر زینو وختم، ډاکتر له شیشې څخه د باندر کتل، په تیلیفون کې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې کولې، خندل يې....لړمون مې اور واخيست، د مېز پر سر يوه سګرټ دانۍ ايښې وه، لاس مې ور وغځاوه، درنه راته واېسېدله، فکر کوم چې له ډبرې جوړه وه، سګرټ دانۍ مې پورته کړه، ټول زور مې په ښي لاس کې راټول کړ، سګرټ داني د سړي پر ککرۍ ولګېده، اخ ته هم پاتې نه شو، سپينې سترګې راواوښت.

سړی غلی شو. ما ورته وکتل، له سترګو يې رڼې اوښکې روانې وې...وروسته يې سر پورته کړ، په ژړغوني غږ يې وويل:

_قتلونه مختلف دي، څوک يې برالا وژني او څو ک يې هم؟!!!

سړي يودم وژړل او خبرې يې پرې شوې.

پای

www.saharonline.net

سهار آنلاين ټکی نيټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېره

ما ډېرې وېرېدلې ځيرې لېدلې دي، خو کلونه ووتل، يوه ځېره مې لاتر اوسه له ذهنه نه وځي.

داپخوانۍ خبره ده، هغه وخت کوچنی وم، ډېر کوچينی، خو ښه مې په زړه دي، بدنۍ او چلمچي مې پورته کولای شوی، نېکه ته به ما لاسونه ور پريمينځل. نيکه هډور سړی و، نه مې هېرېږي، چنګ برېتونه يې لرل، چونډاره کوچيانی کميس به يې اغوست او سپينې ځنې به يې له وربښمينې ژېړې لونګۍ راوتلې وې.

يو ماخوستن نيکه جومات ته ډوډۍ وغوښته، دا کومه نوې خبره نه وه، ده به ميلمنو ته په جومات کې ډوډۍ ورکوله. جومات د کلاه دروازې ته نږدې تر برج لاندې و، يوه اضافه خونه يې درلوده، دې ته به يې د سنتو ځای وايه، خو په اصل کې د کليوالو د ناستې کوټه وه، دوی به ترناوخته ناست ول، د ماخستن تر لمانځه وروسته به کورونو ته تلل.

په هغه ماخوستن ما ډوډۍ وروړه، په زړه مې دي، د ښوروا يوه کاسه وه. کله چې کوټې ته ورننوتم، له نيکه سره يو ډنګر سړی

www.saharonline.net سهار آنلاين ټکی نيټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناست و، له عمره پوخ ښکارېده، مونډۍ رېره یې درلوده او ګولې ته به یې خوله تر اندازې زیاته خلاصوله.
دوئ تر ناوخته ناست ول، خبرې یې کولې او کله کله به یې خندل. له غرېدا پوه شوم چې سړی له لیرې راغلی او نیکه له پخوا پېژني.
دوئ تر ډېره له یوې او بلې وغرېدل، بیا د دروازې کړپ شو، تره مې له بسترې سره کوټې ته راغی، ناڅاپه د میلمه خبرې پرې شوې، ما وروکتل، څېره یې نیولې وه، په وېره یې وویل:
ـزه دلته نه شم وېدېدای.
نیکه په حیرانۍ ورته وکتل، د میلمه شونډې وخوځېدې:
ـته خو پوهېږې ! زه بدي لرم.
نیکه وخندل:
ـهیڅ خبره نه ده، دلته په امن کې یې، درې شوا روزه لار دې وهلې، بیا هم وېرېږې !
د سړي تندي ګونځې پیدا کړې، په خواره خوله یې وویل:
ـد خدای له پاره ! ما ته په کلاه کې ځای جوړ که، بام دې وي، غوجله دې وي، خو دلته نه شم وېدېدای.
سړی یوه شېبه غلی شو، وروسته یې نیکه ته وکتل، د خواست په ژبه یې وویل:
ـتا بدي نه ده لیدلې، که نه دا خبره دې نه کوله.
پای

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی

بوډا وویل:
ـته یې نه پېژنې ! د ملک تور لور ده، ما په پېغلتوب کې لېدلې وه، ښا پست یې نوم درلود ، تورپېکی نومېده. پر هغې مین و.
یوې ښځې په بیړه پر خپل مخ پوړونی ورکش کړ، لېوني ته یې وکتل، په ډېران کې یې ګونډې وهلې وې، څپولي ږیره یې درلوده، ګرېن یې شکیدلی و او له کثافاتو یې د سیروم کڅوړې او پلاستیکي ستنې ور ټولولې.
د ښځې سترګې له اوښکو ډکې شوې، تر ډېره یې لیوني ته وکتل، بیا یې د ټکری له کونجه بوډا ته سترګې ور واړولې، هغه دوه درې ګامه لیرې د یوه ځوان تر څنګ ناست و. وروسته یې په یوه تېرېدونکي سړي پسې ، چې سپینه چپنه یې اغوستې وه، چیغه کړه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـډاکټر صیب ! دا زموږ د خوارانو وار به کله را رسیږي؟ ټکنده غرمه دې کړه !
سړي کوم ځواب ور نه کړ.
بوډا په لوړ غږ وویل:
ـمرداره مو کړه !
سړي په غوسه ور ته وکتل، څه یې و نه ویل او کلینیک ته ننوت.
د بوډا تر څنګ ناست ځوان وویل:
ـسړی دې یوه روپۍ کړ.
بوډا څه ونه ویل ، له ځمکې یې یو خلکی ور پورته کړ او په خاورو کې د لیکو پر ایستلو بوخت شو.
د ځوان شونډې و خوځېدې:
ـښه ځواني یې ده.
د بوډا تندی تریو شو ، په خشکه یې وویل:
ـخود نو ! د ورځې درې څلور شله مریضان ګوري، سل اوغانۍ فیس اخلي، لمر یې نه دی لېدلی، ته زموږ غوندې کولبه پرې و کړه، بیا یې ګوره چې د پالېز ډاروونکی ورنه جوړیږي که نه؟ !
ځوان په خبره کې ور ولوېد:
ـڅه بابولاله وایې ! لیونی در یادوم، ته ورته وګوره، هډور ځوان دی.
ښځې بې اختیاره له خپل غوږ څخه و ښنته لیرې کړل.

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

بوډا وویل:
ـ اوس خو لکه لوټه خړ پړ ښکاري، که تا په ژمیتوب کې لیدلای وای، د ګوتې غمی و، غمی!
ځوان یوه شېبه غلی و، بیا یې د خپلې سدرۍ جیب ته لاس کړ، شنه پلاستیکي وړه کڅوړه یې راوېسته، یوه چونډۍ نصوار یې تر ژبې لاندې کړل، ورو یې وویل:
ـ نومره دې څوومه ده؟
د بوډا تندي ګونځې پیدا کړې:
ـ نه پوهیږم، نوم یې ولیکه، خو وخت ډېر ووت.
وروسته یې دوو دریو نفرو ته اشاره وکړه، ورو یې وویل:
ـ دوئ تر ما مخکې راغلي وو.
ځوان نصوار تو کړل، خاورې یې پرې واړولې، لیوني ته یې وکتل، ویې ویل:
ـ ته یې کیسه راته وکه!
بوډا یوه شېبه غلی شو، ښځې ړډې سترګې ورته نیولې وې، وروسته یې وویل:
ـ درته و مې ویل چې د تور ملک په لور مین و، پلار یې نه ورکوله، نجلۍ یې د بل یوه په نامه کړه، دی هم لیونی شو، بس!
ـ نو مینه څوک لیونی کولای شي؟
ـ نه پوهېږم، ورشه! لیونی به درته ووایي!

www.saharonline.net سهار آنلاین ډټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

دا وخت د کلینیک په دروازه کې یوه تن چیغه کړه !
ـ د ملک تور لور، تورپیکۍ !
چا ځواب ور نه کړ.
سړي په لوړ غږ خپله خبره تکرار کړه !
ـ د ملک تور لور تورپیکۍ !
دا وخت یوې اووه کلنې نجلۍ د ښځې او ږو ته ځند ورکړ، ښځې
ټکان وخوړ، په بیړه یې ورته وکتل، نجلۍ وویل:
ـ مورې ! نوم دې نه اورې ! نوبت دې دی.

پای

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اولاد

کارغه په تنګه دره کې انګازې خورې کړې:
کاغ، کاغ، کاغ...
ببرته یې وزرې ولړزېدې، په خپلو ژېړو پښویې زور وکړ، له تېرې پرښې پورته شو، لاندې یې په دره کې د ولاړو کلیوالو پر سر یوه دوره وخوړه او د یوې ونې په یوه وچ ښاخ کېناست:
کاغ، کاغ، کاغ...
ولاړو خلکوسترګې ور واړولې، یوه تیږې ته لاس کړ. کارغه والوت، خو ببرته لنډ راوګرځېد اویوه هسکه یې دناستي لپاره غوره کړه. داسې ښکارېده، چې په خوړ کې یې د خوسا غوښې له بوی څخه تمه نه خته.
وروسته په ولاړو خلکو کې یوه منډه کړه، ځای په ځای ودرېد، په بیړه یې مول خلاص کړ او په دره کې دکانګو او استفراق غږ پورته شو.
خلکو یو بل ته وکتل، ټولوخپلې لونګۍ تر پزو تاو کړې وې، په سترګو کې یې له خواشینۍ سره سره، کرکه هم پرته وه
وروسته د درې په پورتني سر کې د وړو تیږو د ښوېدو غږ پورته شو، د خلکو غړۍ اوږدې شوې، یوه سړي منډې را وهلې... پټکی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سرې

يې په غاړه کې ول ول پروت و او سپينه ږيره يې باد يوې خواته اړولې وه.

کله چې ډلې ته ور ورسېد ، ځای پر ځای ودرېد ، بيا يې څو لړزانده ګامونه واخيستل، لوڅو پښو يې د خوړ په سپينو وړو تيږو دوينو سره ټاپونه پرېښودل.

بوډا د يوه پړمخي پراته ځوان سر ته ودرېد ، لينګي يې ولړځېدل او کله چې يې خوار ځنګنونه پر وړو تيږو ولګېدل، د شنو مچانو بنګې شو. د بوډا چاودې او نرۍ ګوتې د سړي پر اوږه ولګېدې، هغه يې ستوني ستغ را واړاوه، په ځير ځير يې ورته وکتل، د سړي تور او ګاږګوتي ويښته سپيره وو، مخ يې شين او پړسيدلی ښکارېده او لوڅې تورې سترګې يې له ژېړو مېږيانو ډکې وې.

بوډا يوه شېبه په ځير ځير ورته وکتل. بيا پر پراته سړي ور پرېوت، د هغه مخ يې په ښکلولو ښکلولو لوند کړ او په تنګه دره کې يوه تېره کوکه تاو را تاو شوه !

_اه زويه ! اه زويه ! اه.....

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه شپې

تیلیفون وشرنګېد...

پر تخت پرتې ځوانې ښځې سترګې رڼې کړې، د خوب د ګروپ په سره او تته رڼا کې یې دیوالي ساعت ته وکتل، د شپې یوه بجه وه، کوچني مېز ته ور وښویده، ګوشۍ یې پورته کړه او په خوبولي غږ یې وویل:

_څوک یې؟

غوږ یې و تخنېد:

_اه ! ګرانې، زه یم.

ښځې یو اوږد اسوېلی وایست، ورو یې وپوښتل:

_څنګه یې؟

_ښه یم، ګرانې ! ما وبخښه، پوهېدم چې ویده یې، خو څه وکم، ډېره مې یادېدې.

ښځې خبره ور پرې کړه !

_څه وخت راځې؟

www.saharonline.net
سهار آنلاین ډکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقابل لوري وويل:
ـبس ! د طيارې ټکټ مې اخيسی دی، د تجارت کارونه دي، که خدای کول، دربيمه به په کور کې يم.
ښځې يو سوړ اسويلی ويست، تندي يې ګونځې پيدا کړې، خوله يې خبرو ته جوړوله چې سړي وار ړومبی کړ:
ـاه ! ګرانې ! پوهيږې چې څومره درپسې خپه يم، اووه ورځې مې نه يې ليدلې، دا زما له پاره ډېر وخت دی، اه د زړه سره ! ژوند له تا پرته څومره تريخ دی، هو رښتيا ! نن مې د سرو زرو يوه ښکلې غاړګۍ درته واخيسته، ډېره قيمتي ده، الماس پکې کار شويدي، ستا له سپينې نرۍ غاړې سره ډېره جوړه ده، يوه بله به درته وکم، ما زموږ راتلونکي ماشوم ته نوم خوښ کړيدی، ښکلی نوم دی، خوښ به دې شي، درته يې ووايم !
ښځه په خبره کې ورولويده:
ـګرانه ! ستا روغتيا ته اندېښمنه شوم، ستړی به يې، ناوخته دی، اوس آرام وکه، سبا به سره غږېږو.
سړي په خوند وويل:
ـدا دوه ساعته لټ په لټه اوړم، خو ستا پاکه او معصومه څېره مې تر سترګو سترګو کيږي، کله ويدېدی شم. پوهېږم، ته به هم تر ډېره زما په فکر کې وې، همداسي نه ده؟ !
د ښځې شونډې و خوځېدې:

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

ـ همداسې ده.
سړي وویل:
ـ ښه ګرانې، دادی ما ستا په یاد سترګې سره ور ورستې، په دې هیله چې په خوب کې دې ووینم، زما په اړه فکر مه کوه ! ښه شپه.
ښځې په بیړه ګوشې کېښوده، وروځې یې سره ورغلې، په خشکه یې وویل:
ـ احمقه ! ! !
د هغې ترڅنګ پراته ځوان څنګ بدل کړ، پرته له دې چې سترګې رنې کړي، شونډې یې وخوځیدې:
ـ څوک و ؟
ـ خاوند مې، ویل یې چې درې ورځې وروسته درځم.
ځوان د هغې تر نری، سپینې غاړې لاس تاو کړ، د ځان خواته یې رانږدې کړه، ورو یې وویل:
ـ خوا مه بدوه ! دوه له خونده ډکې شپې خو لا پاتې دي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موږکانو پاچاهي

ځوان موږک وویل:
ـ پلاره ! د پنیر دا ټوټه ډېره خوندوره ده.
زوړ موږک د پنیر ټوټه ور واخیسته، تېره غاښونه یې پرې ټینګ کړل، اوږد وغځید او بیا یې سر پورته نه شو.
د ځوان موږک کوچنۍ ګردې سترګې له اوښکو ډکې شوې، ښه شېبه یې وژړل، بیا یې پر خپله اوږده لکۍ کارټن وډباوه او شېبه وروسته څو نري موږکان په کاغذ کې له جوړ شوي کوچني سوري څخه کارټن ته ور ننوتل. ځوان موږک امر وکړ چې د ده د پلار پړسیدلی جسد له کارټن څخه وباسي او د جوارو د پټي په یوه کونج کې خاورې پرې واړوي.
په لنډه موده کې آوازه خپره شوه چې ځوان موږک خپل پلار وژلی، ده ته یې د پنیر په ټوټه کې زهر ورکړي او د جوارو د پټي اوسیدونکي موږکان یې د زاړه پاچا له ظلمه ژغورلي دي.
ځوان موږک امر وکړ چې د جوارو د پټي ټول اوسیدونکي موږکان دې لوی کارټن ته نږدې حاضر شي. د ده امر په لنډه موده کې پر ځای شو، یوه چاغ موږک د پیپسي یو زنګ وهلی ټیمي بوتل وټنګاوه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

په لنډ وخت کې لوی او واړه موږکان تر کارتن را تاو شول. دوی ټول غلي، ډنګر، عاجزه او وېرېدلي ښکارېدل. ځوان موږک د کارتن سر ته وخوت او په لوړ غږ یې وویل:

ـما د جوارو د پټي د اوسیدونکو موږکانو لپاره یوه لویه قرباني ورکړه، خپل پلار مې وواژه او تاسو مې د هغه له ظلمه خلاص کړئ. له دې هیسته به د ظلم په نوم څه نه وي، امر کوم چې د غوړو د لوی ټیم دروازه خلاصه او ټول بندي موږکان خوشي شي. هر څوک حق لري چې آزاد ژوند وکړي، خواړه ولري او ان که د پاچا په ورځنیو کارونو کې کومه نیمګړتیا ویني، خپل غږ پورته کولای شي. زما لومړی ګام به دا وي چې نوي وزیران و ټاکم، مخلص وزیران، داسې چې له عادي موږکانو سره کوم توپیر ونه لري، ټول خپل غږ اوچت کړای شي او د جوارو د پټي له حاصلاتو څخه په سمه او منصفانه توګه ګټه واخلي.

خو د دې کار لپاره ستاسو مرستې ته اړتیا لرم، زما د پلار د واکمنۍ په مهال لوږه وه، د خوړو لپاره څه نه موندل کېدل، خپلمنځۍ جګړې وې او د جوارو ډنډر ورو ورو وچېدل، موږ به هڅه وکړو چې په ګډه دا پټی بیرته زرغون کړو او ټول د اسراتمند ژوند څښتنان شو، موږ د خپلو ګاونډیو نورو پټیو له اوسېدونکو موږکانو سره دوستانه اړیکي غواړو ، د دوئ کروندو ته په درنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

سترګه ګورو او له دوئ څخه هم تمه لرو چې د جوارو د پټي د حدودو درناوی وکړي.

ځوان موږک د اتحاد، د پټي د بیا زرغونېدو او د بیان دا زادی په اړه اوږدې خبرې وکړې، د ده هرې خبرې ته به د جوارو د پټي اوسیدونکو موږکانو دخوشالۍ په بڼه خپلې لکۍ خوځولې او ژوندی دې وي ځوان پاچا، د ظلم او تیارې دوره نوره تیره شوه، موږ د خپل پټي ابادي غواړو او داسې نور شعارونه ورکول کېدل.

د ځوان پاچا لومړنی کار د دریو نویو وزیرانو انتخابول وو، ده هغه وزیران وټاکل چې د ده له پلاره یې ښه خوله نه وهله.

د پاچاهۍ په دوهمه ورځ یې په کارتن کې پروړه هو اره کړه او کارتن یې د مهمو جلسو لپاره غوره ځای وګاڼه. د غوړو له ټیم څخه هم هغه موږکان خو شې شول چې د ده د پلار د واکمنی پر مهال د جوارو له پټي څخه د غلا، له پاچا سره د مخالفت او د نورو موږکانو د ځورولو په تورونو نېول شوي وو.

د جوارو د پټي موږکان خوشاله ښکارېدل، دوئ د زوړ پاچا له ظلمه خلاص شوي وو او خپله راتلونکې یې ښه لیدله.

ځوان پاچا هم تمه درلوده چې د جوارو پټی اباد و ویني، موږکا ن د پټي له ابادۍ سره مینه پیدا کړي او په راتلونکې کې ارام ژوند ولري. ده د جوارو د پټي اوسیدونکو موکانو ته زیری ورکاوه چې ډېر ژر به په نس ماړه شي او هر یو به په سوله کې ژوند وکړي.

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

ځوان پاچا يوه اوونۍ وروسته د عمومي کندو ور خلاص کړ او په کندو کې د پرتو جوارو يوه برخه يې د پټې پر موږکانو وويشله، دا جوار د لسو ورځو لپاره بس وو، په دې موده کې يو موږک هم په خوراک پسې د باندې را ونه ووت، ټول په خپلو غارونو کې پراته وو، خوراک په اسانۍ ور رسېده او بدنونو يې وازګې پيدا کړې وې، خو کله چې ذخيره جوار خلاص شول او خوبولي د باندي را ووتل، پټې تر پخوا سپېره ښکارېده.

موږکان بيا تر کارتن را تاو شول، دوئ د نورو خوړو خواست وکړ، خو ځوان پاچا د جوارو ژېړو بوټو ته اشاره وکړه او ويې ويل چې که دوئ په ګډه پټي ته له نږدې لښتي ځخه اوبه ورخوشې کړي، د جوارو بوټي بيرته شنه کېداى شي،. ده زياته کړه چې موږکان ډېر دي او په ګډه پخپلو تېرو نوکانو دا کار کولاى شي، خو د موږکانو لومړى شرط په کندو کې د پاتې جوارو ورکول وو.

پاچا د دوئ خبره ومنله او له کندو ځخه يې د يوې اوونۍ نور خوراک هم ورکړ، اووه ورځې نورې هم ووتې، خو پټې همداسې وچ پاتې شو.

په دريم ځل چې د پټي موږکانو د خوراک خواست وکړ، پاچا د دوئ غوښتنه ونه منله، دليل يې دا وو چې موږکان به ترڅو په سوال چليږي، دوى بايد په خپله کار وکړي، د پټي په زرغونېدو کې برخه واخلي او د خوراک لپاره يو څه ومومي.

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

د ځوان پاچا دا خبره د پتې په موږکانو ښه ونه لګېده او يوه پاچاېې کفايته وګاڼه. دې سپکاوي وزيرانو ته غوسه وروسته او ګنهګار موږک ته يې د سزا غوښتنه وکړه، خو پاچا په سړه سينه وويل چې د پتې موږ کان په ازاده خپل غږ پورته کولای شي او دا د دوئ حق دی.

دريم ځل د پتې پر موږکانو په کندو کې پاتې ټول جوار وويشل شول، خو دوئ د پتې له ابادۍ سره کومه دلچسپي ونه ښوده. د جوارو ډنډر ورو ورو وچېدل...

څه موده وروسته بيا خوبولي موږکان له خپلو سوړو را ووتل او تر کارتن راتاو شول. داځل د ځوان پاچا په خبرو کې نااميدي ډېره لېدل کېده، ده په عاجزۍ وويل چې په کندو کې نور څه نه دي پاتې، د جوارو د پتې موږکان بايد پخپله کار وکړي، پتې زرغون کړي او ځانونو ته خواړه پيدا کړي.

د هغه په دې خبرو د موږکانو غوسه راوپارېده، ځوان پاچا ته يې وويل چې له دوئ سره يې کړې ژمنې پوره نه کړې، د موږکانو د خوړو غم يې ونه خوړ او د جوارو د پتې اوسيدونکو موږکانو ته يې هوسا ژوند ور په برخه نه کړ.

وروسته دوه موږکان په چټکۍ سره د کارتن سرته وختل، يوه د پاچا پر لکۍ خوله ور ولګوله او بل يې يو بريت ور وشکاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

د وزیرانو سترګې رډې راوختې، خو پاچا ارامی ته راوبلل، وروسته په کارتن کې یوه عاجله جلسه ونیول شوه، پاچا خواشینی و او د موضوع په حل پسې ګرځېده. یوه زوړ وزیر د خبرو اجازه واخیسته، ویې ویل چې تر ډیره موږ پخپله ملامت یو، د پتې موږکانو ته مو له حده تېره ازادي ورکړه، په دوئ مو مفت خواړه ووېشل، سوالګر مو اموخته کړل او همدا علت دی چې دوی اوس پخپله په خوړو پسې نه ګرځي.

یوه بل وزیر وویل چې د جوارو د پتې موږکانو پخوا تر دې ډیر سخت ژوند درلود، لوږه وه، نېستي وه،جګړه وه، خوله پاچا څخه یې سترګه کېده، په سوال نه وو اموخته او هرڅه به یې پخپله موندل.

دریم وزیر یاده کړه چې هغه وخت قانون و، حکومت و، سزا وه، پوښتنه وه او مجرمین به په بند کې لوېدل، خو اوس داسې څه نه شته، ان بدیخانه هم نه لرو، هر څوک چې هرڅه غواړي تر سره کوي یې، لږ څه جدیت په کار دی، تېره ورځ د جوارو تر یوې لوېې پاڼې لاندې یو موږک مړ پروت و، په غاړه یې کوم بل موږک خوله ور لګولې وه، خو چا یې پوښتنه ونه کړه.

زوړ وزیر د بندیخانې د بیا جوړېدو غوښتنه وکړه، خو پاچا دا وړاندیز ونه مانه او ویې ویل چې دی د سزا کلک مخالف دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سرې

په دې توګه ورځې تېرې شوې، حالات خراب شول، لومړی غلاوو زور ونيو، بيا وژنې شروع شوې او په پای کې د جوارو پټی په سپېره ډاګ بدل شو، د خوراک لپاره هيڅ هم نه موندل کېدل، لويو موږکانو به کوچني موږکان پټول او خوړل به يې.
نور نو د جوارو په پټي کې د سکون او ابادۍ په نوم څه نه وو پاتې، ګډوډي ډېره وه، وچې پاڼې په وينو سرې وې او ان د ګاونډيو پټيو موږکان به هم د جوارو پټي ته په رڼا ورځ ور تلل او کوچني موږکان به يې تښتول.
د ځوان پاچا خواشيني هم ورو ورو ډېرېدله، هره ورځ به ترخه خبرونه ور رسېدل، غلاوې او قتلونه ډېر شوي وو، ګاونډيو تېری کاوه، د پټي وچېدو يې زړه خوړ، چا يې خبره نه منله او ان وزيران هم د پاچا د خبرو په وړاندې بې اعتنا وو. د پاچا بريت په لنډه موده کې سپين شول.
په پای کې ځوان پاچا بله چاره نه لېده، اړ شو چې له ګاونډيو څخه د خلاصون په هيله له يوې پيشو څخه مرسته وغواړي، پيشو په خوشالۍ دا وړانديز ومانه، دا به د جوارو د پټي په پولو ګرځېده او هغه موږک به يې خوړ چې له پولې به را اووښت، خو دې کار زحمت درلود، منډې يې غوښتې او بيخوبۍ ته ضرورت پېښېده، ځکه پيشو ډېره ژر ستړې شوه، خو وروسته يې اسانه چاره وموندله، دا د جوارو د پټي په موږکانو روږدې شوه او په ډېرې اسانۍ سره به يې

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره ورځ د پټې درې څلور موږکان تر ستوني تېرول. د پيشو په دې کار پاچا هم خبر و، خو له وېرې يې څه نه ويل.
ځوان پاچا په لنډه موده کې غمونو زوړ کړ، ملا يې کړوپه شوه او کله چې يو سهار وزيران کارتن ته ور ننوتل، پاچا په يوه کونج کې ستوني ستغ پروت و، سترګې يې پټې وې، زړه يې غمونو درولی و او بدن يې پړسيدلی ښکارېده.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد مرغي

نجلۍ پر کټ ستوني ستغ پرته وه، کله کله به يې چيغه کړه، لاسونو ته ور لوېدلي ځنځيرونه به يې وشرنګېدل، سر به يې پورته کړ او بدن به يې ټکان وخوړ. تر هغې راګرځېدلي کسان خواشيني وو، دوئ په راوتلو رڼو سترګوځوانې نجلۍ ته کتل او په څېرو کې يې ګونځې ښکارېدلې.

په ولاړو کسانو کې يوه چيغه کړنه !

ـتور کوڼګر ناوخته شو !

تر څنګ ولاړ سړي په عاجزي وويل:

ـد پاچا عمر دې ډېر وي، په تور کوڼګر پسې مو عسکر لېږلي دي، دوئ د سهار په خړه کې حرکت وکړ،اوس بايد را ورسېږي، سپېره غره ته تګ، يوه ورځ مزل غواړي.

پاچا خپله اوږده چپنه ورټوله کړه، روان شو، پر تخت کېناست، ځلېدونکی ژېړ تاج يې له سره ليرېکړ او په خپلو اوږدو سپينو څڼو کې يې ګوتې تېرې کړې. يوه شېبه غلی و، وروسته يې ډډ غږ د ماڼۍ په لوی او هسک سالون کې انعکاس وکړ:

ـکه زما په لور څه وشول، تاسو به تر تېغ تېر کم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولاړو درباريانو سرونه وخړېدل، په څېرو کې يې وېره ښکارېدله او وزيرانو خپل ژوند په خطر کې لېد.

يو ساعت نور هم ووت، له اوږدو شيشو څخه ماڼۍ ته ژېړه رڼا رالوېدلې وه او د درباريانو اوږدې زرينې چپنې ځلېدلې.

د پاچا غوسه ورو ورو ډېرېدله، خولې يې ځګونه پيدا کړي وو او د خپلې اوږدې تورې تر طلايي موټ يې د ښي لاس ګوتې تاوې وې.

چوپه چوپتيا وه، کله کله به د نجلۍ لاسونو او پښو ته ور لوېدلو ځنځيرونو شرنګ وکړ، چيغه به يې له خولې را ووته او بېرته به بېسده پرېوته.

لمر په لوېدو و چې د ماڼۍ يوه عسکر د تور کوډګر د رارسېدو خبر ورکړ، پاچا ودرېد، وزيرانو د سالون لويې دروازې ته وچې سترګې نيولې وې او ټولو د تور کوډګر د راتلو انتظار اېست. شېبه وروسته يو زوړ سړی راښکاره شو، دی تک تور و، ګڼه ږيره يې درلوده او پر نرۍ غاړه پورې يې په خړ سپڼسي پيېلو څو هډوکو ټال خوړ.

پاچا او درباريانو د احترام په بڼه خپل سرونه ټيټ کړل، خو تور کوډګر مخ ور وا نهړاوه، لاړ او د نجلۍ تر څنګ پر کټ کېناست.

ښه شېبه يې هغې ته وکتل، د نجلۍ اوږده باڼه نېغ ولاړ وو، تر سترګو يې يوه توره حلقه راګرځېدلې وه او پر سرو شونډو يې سپين ځګ پروت و. تور کوډګر خپلې زړې خورجينې ته لاس کړ، د انسان ککرۍ، د پښو دوه اوږده هډوکي او يو خيرن جام يې راويستل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته ودرېد، له ځان سره يې څه وويل او ترکټ څو ځله را تاو شو.
پاچا په خواره خوله وويل:
ــ زه په تور کوډګر باور لرم.
تور کوډګر هغه ته وکتل، خو څه يې ونه ويل، هماغسې يې شونډې خوځېدلې او دا سې کلمات يې تر خولې راوتل چې ولاړ خلک نه پرې پوهېدل.
د کوډګر شونډې تر ډېره خوځيدلې، بيا د نجلۍ تر څنګ کېناست، خورجين ته يې لاس وروغځاوه، يو سپين بوتل يې راويست او کله چې يې د بوتل اوبه په جام کې واچولې، له جام څخه يو تور لوګی پورته شو، له دې سره د نجلۍ سترګې رڼې شوې، ځنځيرونه وشرنګېدل اوتور کوډګر چيغه کړه!
ــ اې شيطاني اروا! ته څه غواړې؟
د نجلۍ خوله له ځګونو ډکه شوه، تورو سترګو يې سوروالی پيدا کړ او شېبه وروسته يې سترګې سرو وينو ونيولې. نا څاپه يې له شونډو يو ډډ نارينه غږ راووت، دې غږ په سالون کې د ولاړو کسانو زړونه ولړځول.
غږ وويل:
ــ تر ټولو بدمرغه انسان!

www.saharonline.net

سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

له دې سره د ځنځیرونو شرنګا پورته شوه، تور کوډګر په چټکۍ سره تر نجلۍ راوګرځید، په لاس کې نیولې ککرۍ یې کښته پورته کړه او نامفهومه کلمات یې له خولې را ووتل. د نجلۍ رنګ ورو ورو خپل عادي حالت ته راوګرځېد، سترګو یې توروالی پیدا کړ او شېبه وروسته بېسده پریوته.

پاچا ور مخته شو، د چینې لستونی یې د خپلې لور پر خوله تېر کړ او بېرته په خپل ځای ودرېد

تور کوډګر وویل:

ـد پاچا پر لور جادو شوی، نجلۍ هغه وخت رغېدی شي چې تر ټولو بدمرغه انسان ووینې.

پاچا یوه شېبه غلی و، بیا یې وزیرانو ته مخ ور واړاوه او امر یې وکړ چې ترټولو بدمرغه انسان ور ته پیدا کړي.

له لمر ختو سره ډولونه ودربېدل، جارچي په ښار کې کوڅه په کوڅه وګرځېد، ده یو لوی ښکر خولې ته نیولی و او چیغې یې وهلې چې ترټولو بدمرغه انسان دې په دربار کې حاضر شي.

په ماښې کې پاچا او وزیران بې خوبه او خواشیني ښکارېدل، په ټولو سرونه ځړېدلي وو او د تور کوډګر له خولې څخه نامفهومه کلمات را وتل.

د هوا له تودېدو سره عسکرو احوال راوړ چې تر ټولو بدمرغه انسان یې موندلی دی. پاچا امر وکړ چې دا بدمرغه انسان دربار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاضر کړي. شېبه وروسته په یوه کټ کې داسې سړی راوړل شو چې لاسونه او پښې یې نه وو، پر مخ یې یو لوی پرهر ښکارېده او تر ډېره د غوښې یوې لوپې بوټي ته ورته و.

سړي وویل چې دی یو پوځي و، له دښمن سره په جګړه کې یې لاس او پښې غوڅې شوې دي او د مخ لوی پرهر یې هم د توري نښه ده.

د هغه د خبرو له ختمېدو سره ځنځیرونه وشرنګیدل، د نجلۍ سترګې سرې شوې او له خولې یې ځګونه وبهیدل. تور کوډګر د سړي د ایستلو امر وکړ او ویې ویل چې ده د ازادۍ په جګړه کې برخه اخیستې او تر ټولو نیکمرغه انسان دی. وروسته یې څه نامفهومه کلمات تر خولې را ووتل او نجلۍ ارامه پرېوته.

نیم سات نور هم ووت، بیا د یوې ښځې ژړا او کوکې واورېدل شوې، په سالون کې یوه ځوانه ښځه او درې خوار او ډنګر ماشومان ودرېدل،ماشومان ناروغه ښکارېدل ، دوئ د خپلې مور لمن ټینګه نیولې وه او وارخطا وو.

ښځې په ژړا کې وویل چې خاوند یې له غره څخه د خرڅلاو لپاره بوټي راوړل چې ځناورو وخوړ، اوس دوئ څه نه لري، دوه ماشومان یې له لوږې مړه شول، نورو ته یې یو مړ سپی موندلی دی، د هغه غوښه ور ته پخوي او ژوندي یې ساتلي دي. دوئ په یو ه وېرانه کې اوسي، یوائې څلور دیوالونه دي، نه چت لري او نه هم دروازه، خو بیا هم څوک کوم غرض نه ورباندې لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

ځنځیرونو شرنګ وکړ او د پاچا په امر ښځه او ماشومان له ماڼۍ ووتل.
تور کوډګر وویل:
ژوند یې تریخ دی خو بدمرغه نه شو ورته ویلای، ځکه دا ځوانه ده، تر ستورو لاندې شپه تېروي او د پاچا له وېرې ځوک په سپکه نه شي ورته کتلای.
شېبه وروسته یو په ونه لوړ بنیادم په سالون کې ودرېد، ده ښکلې جامې اغوستې وې، له رنګه هم سپین و او په ظاهره د بدمرغۍ کومه نښه نه پکې ښکارېدله. دده په لېدو د پاچا او درباریانو په څېرو کې ګونځې پیدا شوې، خو تور کوډګر وویل چې خبرې دې وکړي.
د سړي سر وځړېد او له خولې څخه یې یوا ځې یوه جمله را ووته!
_زموږ خاوره پردیو لاندې کړېده او خپلواکي نه لرو.
ناڅاپه د ماڼۍ لويې شیشې ولړځیدې، له کټ څخه یو تور لوګی پورته شو او یوې ویروونکې چیغې په سالون کې انعکاس خپور کړ!
وسوځیدم!
لوګی په لمبه بدل شو او له لمبې څخه هم د ځناورو شکلونه جوړ شول، کله به یې د پړانګ کله د لیوه او کله هم د زمري بڼه خپله کړه، شېبه وروسته یوه وحشتناکه انګولا پورته شوه، یوې سپېڅې رڼا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړ خلک اړ ایستل چې خپلو سترګو ته لاسونه ونیسي، چوپه چوپتیا شوه او شېبه وروسته د نجلۍ حیرانه غږ واورېدل شو !

ـ پلاره ! زه مو ولې تړلې یم؟

تور کوډګر وویل:

ـ تر ټولو لویه بدمرغي، د خپلواکۍ نه درلودل دي.

پای

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور سرې

يو مړی وشو، مرکه کېناسته، خو د مقتول پلار د غچ اخېستلو قسم ياد کړ او زامنو يې د مقابل لوري دوه تنه ووژل. بيا مرکه سره راټوله شوه، داځل بل پلار د انتقام خبره کوله.
کلونه تېر شول، سينې غلبېل شوې، د يوې کورنۍ پر اوو تنو خاورې واوښتې او بلې کورنۍ يوولس تنه له لاسه ورکړل، په پای کې اور په خپله مړ شو، دواړو غاړو ته يوائې تور سرې پاتې وې.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهېږم

له ډېرې مودې وروسته کلي ته لاړم، لومړی دوې ورځې مې په کور کې تېرې کړې، بیا د یوه ملګري کره ورغلم، دی راباندې ګران و، له پخوا مې ورسره جوړه وه او خبرې یې ښې راباندې لګېدې.
کلکه غېږ یې راکړه، کوټې ته لاړو، چای یې راوړ، له یوې بلې سره وغږېدو، خو دی خواشینی و او د زړه په زور یې خندل.
علت مې وپوښت، لومړی یې څه نه ویل، خو وروسته مې مجبور کړ، رایاده یې کړه چې لس زره افغانۍ پوروړی دی، سړی هرسهار په دروازه کې ولاړ وي او خپلې پیسې غواړي.
په حیرانۍ مې وپوښتل:
ـخو ته شل جریبه ځمکه لرې، دهقانې دې هم خپله ده،بیا ولې قرضداره یې؟

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

ده راته وکتل، په خړو شونډو یې یوه ترخه موسکا تېره شوه، ورو یې ویل:
ـشکر وباسه چې د کور مسولیت نه دی در په غاړه، پلار لرې، که نه نو دا خبره دې نه کوله.
پوه مې کړ چې دا زما د پوښتنې ځواب نه و.
یو سوړ اسویلی یې ویست ، شونډې یې وخوځېدې:
ـڅه درته ووایم، اووه سره عیال لرم، ټول واړه دي، څوک ناروغه وي، څوک د مکتب کتابچې غواړي، یو جامې نه لري او بل هم لوڅې پښې ګرځي، باور وکه، د غنمو رېبلو ته یوه میاشت پاتې ده، خو موږ دوه اوونۍ مخکې لا کندو جارو کړ، کله پسې رسېدی شم.
یوه شېبه غلی و، بیا پرته له دې چې راته وګوري په خواشینۍ یې وویل:
ـنه پوهېږم، څه پرې وخورم؟
و مې ویل:
ـشپږ زره درکولای شم، ډېرې نه، ژر یې نه غواړم.
په اوږه یې لاس راکېښود او مننه یې وکړه.
ما په کور کې څو ورځې نورې هم تېرې کړې، بیا ښار ته راغلم، خو میاشت لا نه وه وتلې چې له کوره احوال راپسې راغی، ویل یې چې پلار دې ناروغه دی، ژر راشه!

www.saharonline.net سهار آنلاین ډټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم په بیړه د موټرو اډې ته لاړم، غرمه کور ته ورسېدم، پلار مې د زړه حمله تېره کړې وه او اوس ښه و.
خدای ته مې شکرونه ویستل، مور مې د غرمې ډوډۍ راوړه، وروسته یې په خواشینۍ راته وویل چې د ملګري کور دې بمبارد شو، د کورنۍ ټول غړي یې له خاورو مړه راوایستل، یوائې دی ژوندی دی، فاتحې ته ورشه!
زړه مې د ښو تر ګوتو تېر شو، ګوله مې کېښوده او پر بایسکل مې ښه واړوله. کله چې د هغوئ کلي ته ورسېدم، د کورد ولاړو دیوالو پرځای غټې تورې لوټې پرتې وې، چا راته وویل چې ملګری دې په فصله کې دی، په منډه ورغلم، دی سره لمر ته ناست و، ږیره یې ببره وه او تر مخ یې څو جریبه ولاړو ژېړو غنمو ته کتل، پرته له دې چې راته وګوري په غریو کې یې وویل:
ـد غنمو ریبلو ته مې زړه نه کیږي، نپوهېږم! په چا یې وخورم!

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګېله

کونګري ژړل... مور یې راغله، بچي ته یې وکتل، په خاورو سپېره و، غاړې ته یې خیرن پړی ور لوېدلی و، په لکۍ پوري یې هم پلاستیکي خلطه غوټه وه.
مور یې په کاوړ وویل:
_چا دومره ځورولې یې؟
کونګري ژړل...
مور یې په پاسته غږ وویل:
_چرګې دا کار کړی؟
کونګري د ((نه)) په بڼه خپل غټ سر وخوځاوه.
مور یې وویل:
_خوسکی و.
_نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ام م م م م پیشکه؟

ـ نه

مور یې فکر په مخه کړه، ورو یې وویل:

ـ دلته خو بل څوک نه او سي.

کونګري خپله لکۍ وخوځوله، په غریو کې یې وویل:

ـ انسان و.

مور یې یودم وخندل، د کونګري پر سپېره مخ یې خپله پسته ژبه تېره کړه، ورو یې وویل:

ـ اه ګرانه! راځه چې ځو، له انسانانو څه ګېله!!!

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

سړي غټه لونګۍ تړلې وه، راغی، زما تر څنګ کېناست، د ولیو په مینځ کې یې سوک راکړ، په خوند یې وویل:

ـ غواړم یوه برجوره کلاه جوړه کم، ته ونېسه ! یوه ښه نخشه (نقشه) خو راته ولیکه !

هغه ته مې وکتل، خوشاله و، پر اوږده سره کړې ږیره یې شنه نصوار پراته ول، څېره یې خړه ښکارېدله، ورو مې وویل:

ـ خیرو کاکا ! نقشه د منډې خبره نه ده، څو ورځې وخت راکه !

ده برګ راته وکتل، یودم یې وخندل، مخکیني غاښونه یې وتلي ول، په لوړ غږ یې وویل:

ـ یاره انجنیره مرداره دې کړه، نخشه به څه وي، کار به یې څه وي، کاغذ او قلم دروا خله، یو څو لیکې ولیکه ! بس ! دا یې هم نخشه !

چاره نه وه، ومې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـسبا ته يې وغواړه !

سړی له خندا شين شو، ښه شېبه يې بې غاښو خوله وازه وه، وروسته يې په خوند وويل:

ـ ايله دې نره خبره وکړه ! خو ګوره ! د زوروريې کلاه نخشه به راته ليکې، څلور برجه دې هېر نه شي، ټول برجونه بايد مورچې ولري، په مصرف پسې يې مه ګرځه ! کلکې مورچې، داسي چې د راکټ ګولۍ يې هم ونه خوري.

په حيرانۍ مې وويل:

ـته خو بدي دار نه يې، ارام ژوند لرې، نو مورچې څه کوې؟

په زوټه يې وخندل:

ـای ساده ګله ! عقل دې خام دی، تل د راتلونکې غم کوه !

دی روان شو، ماته د يوه هزاره بوډا خبره په ذهن کې راتېره شوه، دی موچي و، د بېګاه يې نه لرل، خو کله چې يې د ختهو کور جوړاوه، لومړی يې د ګراج ځای پرېښود، ما يې علت وپوښت، ده راته وويل:

((هی هی انجنير صاحب ! خدا کلانه ! ميشه که صاحب يک موتر شويم.))

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورنۍ ژبه

پلار په خواشينۍ وويل:
ـ تا هېڅ هم نه دي زده کړي !
د ماشوم سر وځړېد.
پلار وويل:
ـ څلور مياشتې يو عمر دی، خو ته لا په الفبا هم نه پوهېږې !
د جامو د ګنډلو د ماشين غږ ودرېد ، ځوانه ښځه په خبرو کې ور ولوېده:
ـ سړيه ! تر او سه خو لا په اول صنف کې دی، زده به يې کي.
د سړي تندی تريو شو ، لاسي بکس يې ور واخېست ، له کوره ووت او دفتر ته لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې ماشوم ته وکتل، ورو یې وویل:
ـ ګوره زړګیه! ته باید خپل درسونه ووایې، د پلار خبره دې درپه زړه که، ویل یې چې که په سبقونو کې تکړه وې، نو یو ښکلی کوچنی بایسکل درته اخلي.
ماشوم په حیرانۍ ورته کتل...
ښځې د ماشین لاستی تاو کړ، ورو یې وویل:
ـ هله ګرانه! د مکتب وخت دې دی !
هلک بکسې ته لاس ور وغځاوه، بوټونه یې په پښو کړل، د باندې ووت.
هوا سړه وه، ماشوم د سړک پر غاړه ودرېد، موټر ګړندي روان ول، یو لاروی ورد مخته شو، ماشوم یې تر لاس ونیو، د سړک تر بلې غاړې ورسره لاړ.
پاو وروسته ماشوم په ټولګي کې و، معلمې یې پر توره دړه د الفبا توري ولیکل، په لوړ غږ یې وویل:
ـ خوب قندولکا ! الفبا را سه سه بار در کتابچه هایتان بنویسید !
ماشوم په حیرانۍ سره خپلې کتابچې ته کتل...
شېبه وروسته معلمې وپوښتل:
ـ قندولک !تو چرا نوشته نمیکنی؟
ماشوم ورو وویل:
ـ څه ؟

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د معلمې شونډې وخوځېدې:
ـ چه گفتي؟
هلک بیا خپله خبره تکرار کړه !
ـ څه وکم !
معلمې تندی تریو کړ !
ـ بچیم ! مه پشتو ره نمیفامم ! تو چه میگی؟
ولاړه شوه ، د یوه بل ماشوم تر څنگ ودرېده ، په خوشالۍ یې وویل:
ـ آفرین بچی لایق، چقه زود نوشته کدی !
د تختې پر سر پر یوه لوی کاغذ لیکل شوي وو :
((په مورنۍ ژبه زده کړه د هر چا حق دی.))

پای

www.saharonline.net سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي

څوارلس کلن هلک خپله پېغله خور تر کوځیو ونېوله، د هغې پر اوږه تم منګی یوې خواته کوږ شو، ولوېداو له درب سره مات کلدورکي (د منګي ټوټې) یوې بلې خواته ولوېدل.
نجلۍ پر ژامه سوک وخوړ، لاړې یې باد شوې ، کینې لورته ږنګه شوه، سر یې د چوترې پر سمیټي ژۍ ولګېد ، ځای پر ځای پرېوته.
هلک د هغې تشي ته لغتې ونیولې، په عمر پخه ښځه له کوټې راووته، هلک یې پورې واهه، پر نجلۍ ور پرېوته او له خولې څخه یې ښېراوې راووتې:
ـ خدای دې ټک له ټکه که، مغزی دې مات شه، ښه ورځ ونه وینې...
هلک لاس ور وغځاوه، ښځه یې تر مټ ونېوله، نجلۍ ته یې دوه ـ درې سوکه ورکړل، ځای پر ځای ودرېد ، له خولې څخه یې ځګونه باد شول:
ـ وژنم یې !
دا یې وویل او دیوال ته نږدې د خرې پر کته کېناست.
ښځې خپلې لورته وکتل، سترګې یې سپینې راختلې وې، غاښونه یې په وینو سره ول، ښځې په ژړا کې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واورې سړی

ـ مړه دې کړه !
هلک لاړې تو کړې، پر خپله بهيدلې پزه يې لستونی تېر کړ، څه يې ونه ويل.
د نجلۍ زګېروی واورېدل شو، شېبه وروسته يې سترګې رڼې کړې، يو دم يې وژړل، ځان يې د مور غېږې ته ور واچاوه.
مور يې د هغې په ککرۍ لاس تېر کړ، ګوتې يې په وينو سرې شوې، په غريو کې يې وويل:
ـ څه ووايم، خدای دې ځوانيمرګ کې.
وروسته يې د نجلۍ ټکری سم کړ، نجلۍ ولاړه شوه، زانګې وانګې کوټې ته ننوته.
ښځې هلک ته مخ ور واړاوه، ورو يې وويل:
ـ څه خطا، څه ګناه، ولې؟
هلک خپله پزه پورته کش کړه، په خشکه يې وويل:
ـ دا دريم وار دی چې په اوبو پسې د باندې وځي !
مور يې چيغه کړه !
ـ نو په دې کې څه خبره ده؟
هلک په غوسه وويل:
د کلا تر مخ هلکان مرد کي کوي، شرم دی شرم !
ښځې په غريو کې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـزار (زهر) دې تر خوله سه، هغوی خو سره خوله هلکان دي، نن جامې مينځو ! اوبه راوړي !
هلک چيغه کړه !
ـ دومره آزادي مه ورکوه ! که مې دا وار ولېده ! مرداره به يې کم له دې سره يې په جېب کې پرتو مردکيو ته شرنګ ور کړ او په منډه له کلاه ووت.

پای

www.saharonline.net
سهار آنلاین ټکی نیټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

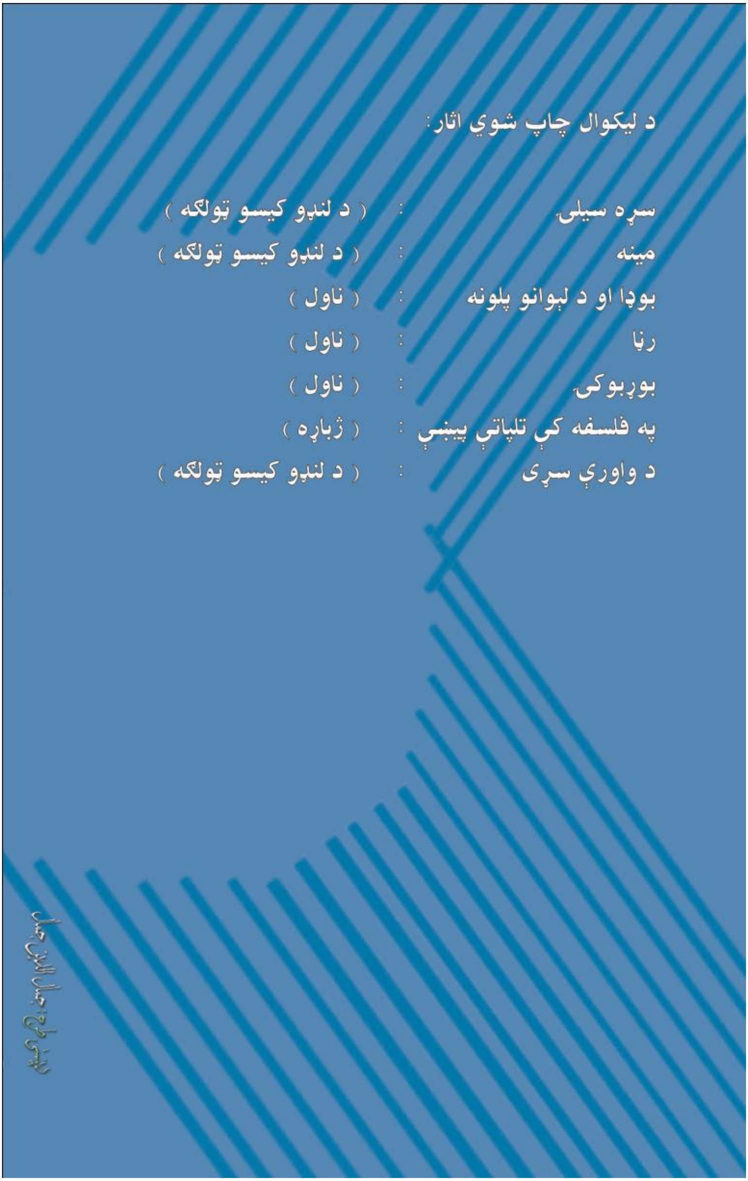

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library